

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Διμηνιαία έκδοσις τῆς ὁμωνύμου
ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἀδελφότητος

Ἀλ. Ὑψηλάντου 129, 262 25 ΠΑΤΡΑΙ, Τηλ. 2610 276.731

Ἀνοιχτή Επιστολή

Πρός

Τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν
καί ὄχι μόνον

"Εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ"

(Ματθ. ΙΗ17)

Ἀγαπητοί ἀδελφοί "ἐν Κυρίῳ" χαίρετε.

Ἡ "Ενοριακή Κίνησις" ἐνεφανίσθη τό πρῶτον ὡς περιοδικόν μέ ἐνδοενοριακά ἐνδιαφέροντα, πού ἐξεδόθη "προνοία τῶν ἐνοριακῶν κύκλων μελέτης τοῦ θείου Λόγου τῆς ἐνορίας Ἀγίου Νικολάου Πατρῶν" τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1984. (βλέπε "Εν. Κιν." τόμος 1ος τεύχ. 2ον).

Εἶχε προηγηθῇ τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1983, ἔκκλησις τῆς διοικήσεως τῆς Ἐνορίας, μέ εἰδικό φυλλάδιον, πρὸς τοὺς ἐνορίτες, νά συμμετέχουν εἰς τίς ἀπογευματινές συγκεντρώσεις, ἐντός τοῦ Ναοῦ, εἰς τίς ὁποῖες, "μέ ὁδηγόν τόν Λόγον τοῦ Θεοῦ συζητοῦνται καί λύνονται ὅλα τὰ καυτά προβλήματα πού μᾶς ἀπασχολοῦν καί δίδεται σταθερή πορεία διά τήν πραγματική ἐπιτυχία εἰς τήν ζωήν", ἐτόνιζε τό φυλλάδιον.

Ἀπό τόν Δεκέμβριο τοῦ 1985 ἄρχισε νά ἐκδίδεται κάθε δίμηνο, μέ συγκεκριμένον ὑπεύθυνον, ὅπως προέβλεπεν ἡ νομοθεσία. (βλέπε εἰς τό βιβλίον τοῦ π. Παναγιώτου Μεντζῆ "Ὁ Δεσποτισμός ὅπως τόν ζῶ" σελίς 192 τό ὅποιον εἰς τό ἐξῆς θά τό μνημονεύωμε μέ τὰ ἀρχικά τοῦ τίτλου (Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.) καί νά ἀποστέλεται ταχυδρομικῶς καί ἐκτός τῆς ἐνορίας.

Ὅταν ὥριμασε ἡ ἰδέα ὅτι πρέπει ἡ ἐνορία νά ἀποκτήσῃ "Πνευματικό Κέντρο", ἡ διοίκησις δέν θέλησε νά ἀναλάβῃ τήν εὐθύνη τῆς ἀνοικοδομήσεώς του. (βλέπε εἰς τό βιβλίον Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ. σελ. 67, 68 καί ὑπ' ἀριθ. 5/85, 6/86, 11/86 καί εἰδικῶς εἰς τό ὑπ' ἀριθ. 13/87 τεύχη τῆς (Ἐνορ. Κιν.) καί ὑπεσχέθη βοήθεια εἰς τοὺς πρῶτεργάτας τῆς προσπάθειας αὐτῆς.

Τότε ἐγινε ἀπολύτως ἀναγκαῖον νά ἀποκτηθῇ νόμιμη συλλογική διοίκησις καί ἐζητήθη ἀπό τόν τότε Μητροπολίτη νά γίνῃ "ἴδρυμα", ὥστε νά ἐλέγχεται ἀπολύτως ἀπό τόν ἐκάστοτε

Επίσκοπο και μόνον και όχι σύλλογος, διότι τόσο οι πρωτεργάτες, όσο και πρωτοστατών π. Παναγιώτης Μεντζάς, ήθελαν και θέλουν ή προσπάθειά τους να είναι επισκοποκεντρική.

Η προσπάθειά μας ήτο και είναι σφόδρα 'Επισκοποκεντρική. Είναι βεβαίως και σταθερά και ήρεμα και χωρίς συμβιβασμούς, αντιδεσποτική. Τό δεσποτισμό ώρισμένων αρχιερέων άπαντες θεωρητικά τόν καταδικάζουν, όμως οι πολλοί εις τήν πράξιν τόν θεραπεύουν, άν δέν τόν ύμνουν, διά νά τόν έκμεταλεύονται κοσμικά.

Η άλήθεια αυτή διαπερνά πολλά κείμενα της "Εν. Κιν." και τά βιβλία του π. Παναγιώτου και πιο συγκεκριμένα έχει διατυπωθή εις τίς ύποθήκες που άφήνει εις τά σαρκικά παιδιά του, εις τήν διαθήκη του, που ισχύει και διά τά πνευματικά του παιδιά και είναι και θά είναι, γραμμή πλεύσεως της "Ενοριακής Κινήσεως", όπου γράφονται τά εξής: "Επιθυμώ νά διατηρηθή έν ενεργεία ή "Ενοριακή Κίνησις" εις τήν όποιαν ειςθε μέλη και νά προετοιμάσετε και τούς άπογόνους σας νά γίνουν ζωντανά μέλη της.

Εις τήν χειροτέρα περίπτωση άνδρανείς της, νά πληρώνετε τό ρεύμα και τό νερό και νά τηρούνται τυπικά οι βασικές νομικές διαδικασίες, ώστε άνά πάσαν στιγμήν νά δύναται νά δραστηριοποιηθή.

Ως μέλη της "Ε.Κ." και ένοριτες, νά τηρούνται άπαρεκλήτως δύο βασικές αρχές:

1) Νά μήν γίνεται τίποτε "δίχα γνώμη Επισκόπου".

2) Νά διατυπώνετε τήν γνώμη σας έλευθέρως και εύθαρσώς και νά μήν ύποκύπτετε ποτέ και δι' ούδεμίαν σκοπιμότητα, εις ούδεμίαν άπαίτησιν ούδενός, όταν αυτή άντιτίθεται εις τούς 'Ιερούς Κανόνες της 'Εκκλησίας, όπως τούς έρμήνευσεν και τούς έβίωσεν και τούς βιώνη ή καθολική Εκκλησιαστική συνείδησις της 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας μας και τούς Νόμους της Πολιτείας, έστω

και εάν αυτός είναι ό Δεσπότης.

Από τόν Δεσπότη θά παίρνετε τήν ευχήν Του, αλλά δέν θά ύποχωρήτε, μέ όποιοδήποτε κόστος "κοσμικό".

Νά ειςθε δέ βέβαιοι ότι, ό Κύριος τότε "θά συνεκπολεμή" μαζί σας και εις τόν άγώνα αυτόν θά έξέρχεσθε νικηταί, όπως συνέβη μέ όλους άνεξαίρετως τούς άθλητάς της πίστεως.

Όταν όμως ό 'Επίσκοπος ζητά κάτι, επισήμως ή γραπτώς, συγκεκριμένον, τό όποιον όμως είναι θεολογούμενον, έστω και άν έχετε διαφορετικήν άποψιν, νά ειςθε απόλυτα ύπάκουοι, διά νά λαμβάνετε τόν πολύν της ύπακοής μισθόν και τήν μεγίστην παρά Θεού εύλογίαν".

Οί προθέσεις και οι άπώτεροι στόχοι της "Εν. Κιν." ήτο και είναι αυτοί που διετυπώθησαν εις ένα σχόλιό της, εις τό ύπ' αριθ. 36/1991 τεύχος της. (βλέπε εις τό βιβλίον του π. Π. Μεντζά "Ο.Α.Ο.Τ.Ζ." σελ. 64), όπου γράφονται τά εξής: Μία ωραία ιδέα ένεπνεύσθη ένας αγωνιστής χριστιανός, τήν όποιαν επικροτούμε και μέ τόν προσήκοντα σεβασμό θέτομεν ύπ' όψιν της 'Ιερās Μητροπόλεως και του πληρώματος της 'Εκκλησίας. Χρειάζεται, λέγει, ένα κεντρικό "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ", υπό τήν σκέπην και τήν εύλογίαν της 'Ιερās Μητροπόλεως, εις τό όποιον νά καλλιεργούνται και νά εκπαιδεύονται στελέχη από κάθε ένορία, διά νά επανδρώνουν τά πνευματικά κέντρα των ένοριών. Επίσης νά γίνονται εις αυτό διάφορες πνευματικές έκδηλώσεις. Έως δέ νά άνεγερθή τό κατάλληλο κτίριο, αυτό τό κέντρο προσωρινά νά στεγασθή εις τό ήδη ύπάρχον κτίριο της 'Ιερās Μονής 'Ομπλου πλησίον της πλατείας Ομονοίας. Τό έμψυχο δυναμικό ύπάρχει. Όμως τόν πρώτον και υπεύθυνον λόγον έχει ό Μητροπολίτης μας. Η "Ενοριακή Κίνησις" προς αυτήν τήν κατεύθυνσιν κινείται. Τοιουτοτρόπως θά ύπάρξη πραγματική ένοριακή κίνησις εις όλας τάς ένορίας, όλων των 'Ιερών Μητροπόλεων."

Όμως φαίνεται ότι διά τά της

Ἐκκλησίας, τόσο "τό Δεσποτικό, ὅσο καί τό ἰδιωτικῆς φύσεως κατεστημένο", ἀπεχθάνονται τοιούτου εἴδους προτάσεις.

Ὅμως ὅλως ἀνεπάντεχα, ἦτο θέλημα Θεοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος ἔριξε τήν ιδέα νά γίνη σύλλογος καί διόρθωσε καί μονόγραψε τό καταστατικό της. (βλέπε περισσότερα εἰς τό "Ὁ Δεσποτισμός ὅπως τόν ἔζησα" τοῦ π. Παναγ. Μεντζᾶ σελίς 45 & 46 καί εἰς τό "Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ." δελ. 66).

Ἡ "Ἐνοριακή Κίνησις" διά νά ἔχη πλήρη καί τελεία κοινωνία μέ τήν Ἐπισκοπήν, εἰς τό καταστατικό της προβλέπει τόν πρόεδρό της νά τόν διορίζη ἐξ ὀφικίου ὁ Νόμιμος καί Κανονικός Ἐπίσκοπος Πατρῶν.

Διά τήν ἱστορικὴν ἀκρίβειαν, μνημονεύομε ὅτι εἰς τὰ πρῶτα βήματα τῆς "Ἐν. Κιν." εἶχε ἐπιφυλάξεις ὁ Σεβασμιώτατος, ὅμως εἰς κάποιον πού τόν ἐρώτησε διά τήν θέσιν Του ἔναντι τῆς "Ἐν. Κιν." τοῦ ἀπήντησεν, "ὅταν βαπτίζεται τό παιδί, δέν ξεβαπτίζεται" καί τελικά, ἔστω μετ' ἐμποδίων, συναθλήσαμε. (βλέπε "Ὁ Δεσποτισμός ὅπως τόν ἔζησα" τοῦ π. Π. Μεντζᾶ σελ. 142).

Ὅταν ἐξελέγη καί ἐγκατεστάθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Χρυσόστομος ἡ "Ἐν. Κιν." ἔγραψεν τά ἑξῆς! "Χρυσοστόμου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Πατρῶν πολλά τά ἔτη". Μέ τήν καρδιά του καί τά χεῖλη του, ἀλλά καί μέ αὐθόρμητες ἐκδηλώσεις, αὐτή τήν εὐχή, διελάλησε ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

Πολλά τά ἔτη, ἀλλά καί καρποφόρα εὐχεται καί ἡ "Ἐνοριακή Κίνησις".

Αἰσθανόμεθα δέ τήν ἀνάγκην, Σεβασμιώτατε νά ἐπαναλάβωμεν δημοσίως, τά ὅσα εἶπε ὁ πρόεδρος μας, ἐνώπιον τοῦ πρώην Μητροπολίτου μας κ.κ. Νικοδήμου, εἰς τά ἐγκαίνια τῆς αἰθούσας μας τήν 24-10-1988 προλογώντας Τον.

"Σεβασμιώτατε... πιστευόμεν εἰς τήν

στενήν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος κατὰ τό καταστατικό μας ὀρίζει τόν πρόεδρον τῆς ἀδελφότητός μας, διότι ἂς εἶναι γνωστόν τίποτε δέν πρέπει νά γίνεται "δίχα γνώμη Ἐπισκόπου".

Ἡ προσπάθειά μας εἶναι "Ἐπισκοποκεντρική", βασικός στόχος εἶναι ἡ ἐνεργοποίησις τῆς ἐνορίας, κάθε ἐνορίας, διά τῆς συνειδητῆς μυστηριακῆς ζωῆς, διά τῆς διαδόσεως τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ γραπτοῦ καί προφορικοῦ". (Ἐνοριακή Κίνησις Δεκεμβρίου 1988, Ἀριθμ. 21). Διότι "ἡ ἐνορία εἶναι τό πῶ σημαντικό ὁργανωμένο σύνολο τῆς Ἐκκλησίας μας... ὑπό τόν Ἐπίσκοπον καί μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου ἐννοουμένη". (Ἐν. Κιν. ἀριθμ. Α 17 καί 26).

Δοξάζομεν τόν ἐν Τριάδι ἀληθινόν Θεόν, διότι ἡ πληροφορία διά τόν "βίον" καί τήν μέχρι σήμερον "πολιτείαν" Σας, τά πρῶτα λόγια Σας καί οἱ πρῶτες ἐνέργειές σας, εἶναι θετικές καί ἐλπιδοφόρες.

Ὅμως "ἀρχή ἄνδρα δεικνυσι". Ἐμεῖς μέ τίς λίγες δυνάμεις μας, θά προσευχώμεθα νά πετύχετε εἰς τό δύσκολο ἔργο Σας καί ἂν καί ὅπου ἡμποροῦμε, θά Σας συμπαραστεκώμεθα. Ἡ ἐπιτυχία Σας, θά εἶναι ἐπιτυχία μας, διότι εἴμεθα "ἐν Κυρίῳ" παιδιά Σας καί εἰσθε ὁ Πατέρας μας". (Ἐν. Κιν. τεύχος 109/05) καί (Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ. σελ. 72)

Δέν πέρασε πολὺς χρόνος καί διαπιστώσαμε ὅτι εἶναι δυσμενῶς διαθετιμένος ἔναντι τῆς "Ἐν. Κιν.", διότι ἐπέκρινε ὀρισμένες ἐνέργειες τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χριστοδούλου, πράγμα τό ὁποῖον ἐπιβεβαίωσεν καί ὁ ἴδιος, ὅταν τελικά τόν ἐπισκέφθη τό Δ.Σ. τῆς Ἀδελφότητός μας.

Ὅταν τελικά μᾶς ὑποσχέθη ὅτι θά μᾶς ἐπισκεφθῇ εἴχαμε τυπώσει τό ὑπ' ἀριθ. 112/05 τεύχος τῆς "Ἐν. Κιν." τό ὁποῖον πολτοποιήσαμε καί τυπώσαμε νέο, χωρίς ἐπικριτικά σχόλια διά τόν Μακαριώτατο κυρό Χριστόδουλο. (βλέπε "Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ." σελίς 92, 93) καί ἀπεφασίσαμε νά πάψωμε

Πάτραι τῇ 6-3-17

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν
κ.κ. Χρυσόστομον

Σεβασμιώτατε:

Σήμερα συμπληρώνονται ἑνδεκα (11) χρόνια ἀφ' οὗτο ἠναγκάσθην νὰ παραιτηθῶ τῶν ἐφημεριακῶν καθηκόντων μου, πιστεύοντας διὰ τὰς εἰμαι εὐχρηστότερος “εἰς τὴν διακονίαν” (2 Τ.ιμ. Δ11) καὶ δὲν μετενόησα.

(Βλέπε εἰς τὸ βιβλίον τοῦ π. Παναγ. Μεντζῆ “Ὁ Δεσποτισμὸς ὅπως τὸν ζῶ” σελ. 86).
Σημειώσεις: Εἰς τὸ ἐξῆς τὸ βιβλίον θὰ τὸ ἀναφέρω μὲ τὰ ἀρχικά του “Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.”.

Ὅμως τὰ γεγονότα μὲ διέψευσαν οἰκτρῶς. Ὅχι μόνον δὲν ἐγίνα εὐχρηστότερος, ἀλλὰ οὐτε “δύχρηστος”. (Σοφ. Σωλ. Β12). Ἐγίνα, κατὰ τὴν γνώμην Σας, τελείως ἀχρηστος καὶ ἐπικίνδυνος. Κάποτε μάλιστα ἠθέλατε νὰ παύσω νὰ ζῶ! (Βλέπε “Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.” σελ. 176).

Ἡ ἱστορία λέγει διὰ τὴν στάσιν Σας ἀπέναντί μου ἦτο καὶ εἶναι πολεμικὴ ἢ περισσώτερον ἢ ὀλιγότερον ψυχροπολεμικὴ. Ποτέ ὅμως ἀπολύτως εἰρηνικὴ, ἂν καὶ διὰ τοῦτο, πολλάκις Σας ἐπισκέφθην εἰς τὸ γραφεῖον Σας, δηλώνοντας ἀπεριφράστως ὑπακοήν, εἰς ὅ,τι συγκεκριμένον ζητήσετε.

Ἐχω τὴν συνείδησιν ἡρεμον, διότι οὐδέποτε, οὐτε Ὑμεῖς, οὐτε ὁ προκάτοχός Σας, μοῦ ἔδωσαν μίαν συγκεκριμένην ἐντολήν καὶ δὲν ὑπήκουσα.

Τὸ “πεῖθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπήκετε”, (Εβρ. ΙΓ17) ἠγωνίσθην καὶ ἀγωνίζομαι καὶ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, θὰ συνεχίσω ν' ἀγωνίζομαι νὰ τὸ ἐφαρμόζω, διατυπώνοντας συγχρόνως καὶ τὴν ἀποψίν μου, πάντα μὲ τὸν δέοντα σεβασμὸν, ἐφ' ὅσον βεβαίως ἡ ὑπακοὴ δὲν προσκρούει ἀναμφισβητήτως εἰς τὸ θεῖον θέλημα, ὅποτε χρειάζεται ἡ “ἀγία ἀνυπακοή”. Τοιαύτην “ἀγία ἀνυπακοή” ἔκανα τόσο εἰς Ὑμᾶς, ὅσο καὶ εἰς τὸν προκάτοχόν Σας, ὅταν μοῦ ἐτέθη τὸ ἐρώτημα “τί θέλεις ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην σου;”. Ἀπήντησα, εἰς μὲν τὸν προκάτοχόν Σας, νὰ μὲ βάλλῃ ἀπὸ τὰ ἀριστερά της καρδιάς Του πού μὲ ἔχει, εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς Ὑμᾶς, “μὲ ἔμαθαν νὰ μὴ ζητῶ τίποτε”. (Βλέπε “Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.” σελίς 62).

Ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου εἶναι δικαίωμα καὶ καθήκον κάθε ἀνθρώπου, πολλῶ μᾶλλον κάθε χριστιανοῦ καὶ ἐτι περισσώτερον κάθε κληρικοῦ.

Πολλάκις Σας ζήτησα νὰ μοῦ ὑποδείξετε μίαν λανθασμένην ἐνέργειάν μου καὶ γενικῶς τί ζητᾶτε τόσο ἀπὸ ἐμὲ προσωπικά, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν “Ἐνοριακὴν Κίνησιν”, διὰ τὴν ὁποῖαν ποτέ (!) δὲν ζητήσατε πληροφορίες, (βλέπε “Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.” σελ. 148) ἂν καὶ ἐκδίδει ἐπὶ 33 χρόνια περιοδικό καὶ ἔχει ἰδιόκτητο “Πνευματικὸν Κέντρον” καὶ τὴν περιφρονεῖτε συστηματικά, μὲ ἀποκορύφωμα τὴν ἀναίρεσιν τῆς ὑποσχέσεώς Σας νὰ τὴν ἐπισκεφθῆτε (!) (βλέπε “Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.” σελ. 94, 148, 177) καὶ ποτέ δὲν ἔλαβα ἀπάντησιν.

Τὴν εἰλικρινήν καὶ σταθεράν διάθεσιν νὰ ὑπακούσω, τὴν φανέρωσα διὰ πολλῶν καὶ εἰς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Κερνίτης κ.κ. Χρυσάνθον, εἰς τὸν πρωτοσύγγελόν Σας π. Ἀρτέμιον, εἰς τοὺς στενοὺς συνεργάτας Ὑμῶν, π. Ἀμβρόσιον Γκουρβέλον, π. Κωνσταντῖνον Ἀθανασόπουλον καὶ εἰς τὸν νομικὸν σύμβουλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κ. Πέτρον Ρηγᾶτον, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους δὲν ἔλαβα καμμίαν συγκεκριμένην πρότασιν.

Αἰτία καὶ ἀφορμὴ, μᾶλλον θεοσημία, νὰ γράψω τὴν παρούσαν, ἦτο ὁ διάλογος πού ἐγίνε τὴν 17-11-16, εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, εἰς τὸ τέλος τῆς ἱερατικῆς συνάξεως, ἐνώπιον πολλῶν ἱερέων, τὸν ὁποῖον θὰ Σας ὑπενθυμίσω, πρὸς προβληματισμὸν καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν.

Τὴν ὥραν πού μοῦ δώσατε τὴν δεξιάν Σας πρὸς ἀσπασμὸν, μὲ ἓνα δυσνόητον ὕφος,

μέ ερωτήσατε.

- Θά γράψετε εἰς τὴν “Γνώμην”, τὰ ὅσα εἶδατε;

- Θά γράψω Σεβασμιώτατε, εἶπα, προσπαθώντας νά μιμηθῶ τὸ χρῶμα καὶ τὸ ὕφος τῆς φωνῆς Σας.

- Τί ψυχὴ θά παραδώσης, μέ τὰ ψέματα ποὺ γράφεις ἐναντίον τοῦ Ἐπισκόπου σου;

- Εἰπατέ μου ἓνα ψέμα, ποὺ ἔγραψα; Τὰ κείμενα ὑπάρχουν.

- Ὅλο ψέματα γράφεις εἰς τὰ βιβλία σου καὶ γιὰ μένα καὶ τὸν προκάτοχόν μου.

- Σεβασμιώτατε, εἰπατέ μου ἓνα ψέμα, ποὺ εἶστε σίγουρος ὅτι εἶναι ψέμα;

- Ὅλα εἶναι ἓνα ψέμα. Φύγε. Ρωτήστε ἐδῶ τοὺς ἱερεῖς.

- Σεβασμιώτατε, πιστεύετε ὅτι ὑπάρχει περίπτωση, νά εἰπῇ κάποιος ἱερεὺς, αὐτὴ τὴν στιγμή, κάτι ἀντίθετον ἀπὸ τὴν γνώμην σας;

- Φύγε. Τί ψυχὴ θά παραδώσης, ποὺ συκοφαντεῖς τὸν Ἐπίσκοπόν σου;

- Ἐσεῖς μᾶλλον μέ συκοφαντεῖτε.

- Φύγε.

- Θά φύγω.

- Φύγε. Εἶπαν καὶ κάποιοι “δορυφόροι” Σας ἱερεῖς.

- Σεβασμιώτατε, εἶναι περίεργον καὶ δυσνόητον, μᾶλλον ἀκατανόητον μυστήριον, τὸ ὅτι, ἐνῶ ἰσχυρίζεσθε ὅτι Σας συκοφαντῶ καὶ μάλιστα ἐγγράφως καὶ δὲν χρησιμοποιοῦτε τοὺς Νόμους καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες, ποὺ ὀρθῶς ἔχουν δώσει ὑπερεξουσίες εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, νά μέ καταγγεῖλετε εἰς τὸ “Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον”, εἰς τὸ ὅποιον ὡς γνωστόν, εἰσθε κατήγορος, μάρτυς καὶ δικαστὴς συγχρόνως, δηλαδή ὅπως λέγει ὁ λαὸς μᾶς, ἔχετε “καὶ τὸ μαχαίρι καὶ τὸ πεπόνι” καὶ δὲν ἠμπορεῖτε νά ἰσχυρίζεσθε ὅτι δὲν ἠμπορεῖτε νά γευθῇτε τὸ “πεπόνι”.

Τὴν ἀπορίαν μου αὐτὴν τὴν διευτύπωσα καὶ εἰς τὸν προκάτοχόν Σας, εἰς παρομοίαν περίπτωση, λέγοντάς Του, μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

“Γιατί Σεβασμιώτατε ἀφήνεις ἓνα παπαδάκι, (ἐννοῶν τὸν ἑαυτὸν μου) νά σοῦ παριστάνῃ τὸν ἀχτύπητο; Διέταξε ἀνακρίσεις, νά φανῇ ἡ ἀλήθεια καὶ ἐάν ἔχω ἄδικο νά σοῦ ζητήσω συγγνώμην καὶ νά ὑποστῶ τίς ἀνάλογες κυρώσεις. Τότε ἀναγκαστικά θά ταπεινωθῶ καὶ θά ζητήσω τὴν ἐπιείκειάν Σας, τὴν ὁποῖαν θά μοῦ δώσης καὶ ἔτσι θά εἶναι καλύτερα ἢ συνεργασία μας;” (βλέπε εἰς τὸ βιβλίον π. Παν. Μεντζᾶ “Ὁ Δεσποτισμός ὅπως τὸν ἐξῆσα” σελ. 33).

Τελικὰ οἱ ἀνακρίσεις δὲν ἔγιναν.

Σεβασμιώτατε, ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίου Νικολάου Πατρῶν π. Ἀναστάσιος Γκοτσόπουλος, εἰς τὴν ἀπὸ 12-1-15 πρὸς ἐμέ ἐπιστολήν του (σελ. 2) τὴν ὁποῖαν κοινοποίησεν καὶ εἰς Ὑμᾶς γράφει ὅτι ἤλθεν παραπονούμενος ὅτι τὸν συκοφαντῶ καὶ ἐξήτησε τὴν τιμωρίαν μου καὶ τοῦ ἀπαντήσατε ὅτι “μέ τίς ἀνοησίες τοῦ Μεντζᾶ θά ἀσχοληθῶ;”!

Εἶναι περίεργον καὶ ἀπορίας ἄξιον, πῶς ὕστερα ἀπὸ δωδεκαετην Ἀρχιερατείαν καὶ μάλιστα δταν ἀφήνετε νά “πλανᾶται” εἰς τὴν περιρρέουσαν ἀτμόσφαιραν, ὅτι ἔχετε στόχον, μέ μεγάλες πιθανότητες, νά ἐκλεγῇτε “Πρώτος” ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ἀσχολεῖσθε “μέ τίς ἀνοησίες τοῦ Μεντζᾶ” καὶ μάλιστα εἰς ὥραν καὶ τόπον ἀκατάλληλον καὶ μέ τρόπο καὶ φράσεις, ποὺ δὲν κολακεύουν τὴν Ἀρχιερωσύνην Σας;

Μήπως οἱ “ἀνοησίες” ποὺ ἀνά καιροὺς εἶπα καὶ ἔγραψα, ἀθελά μου καὶ χωρὶς νά τὸ γνωρίζω, ἐγγίξαν κάποιο μικρὸ ἢ μεγάλο, ἀθεράπευτον ψυχικὸν τραῦμα;

Πολύ καλὰ γνωρίζετε ὅτι ἡ μετάνοια τὰ πάντα θεραπεύει. Τὸ “ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ” (2 Βασ. 18) καὶ τὸ “Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον” (ψαλ. 56) τοῦ Δαβίδ, τὸν ἀνέδειξαν περισσότερον, ἀπ’ ὅτι ὅλα τὰ ἄλλα χαρίσματα καὶ κατορθώματά του.

Σεβασμιώτατε μετὰ τὴν ἀναιτιολόγητον ἀπαγόρευσίν Σας τοῦ ἱεουργεῖν, εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Πατρῶν, τὴν 1-11-07, διὰ δύο περίπου χρόνια, εἰς τὴν ἀπὸ 19-11-07 ἐπιστολήν μου, μεταξύ ἄλλων Σας ἔγραψα καὶ τὰ ἑξῆς:

“Σεβασμιώτατε..... πιστεύοντας ὅτι κάθε ἀντιπαράθεσις στοιχείων καὶ

ἐπιχειρημάτων δὲν οἰκοδομεῖ...“ καὶ εἰς τὸ τέλος, “Σεβασμιώτατε, ἔχετε πολλὰ ἐπιλογὰς καὶ ἔχω μίαν“ (Βλέπε “Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.“ σελ. 130).

Εἰς δὲ τὴν ἀπὸ 8-4-09, Σὰς γράφω μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: “Τὰ πνευματικὰ θέματα δὲν λύνονται μὲ ἀντιπαραθέσεις, ἀλλὰ μὲ θεολογικὴν ὑπέρβασιν... Δέξου τὸ αἷτημά μου νὰ ἔλθω νὰ συλλειτουργήσωμε τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα....“ (βλέπε “Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.“ δελ. 185).

Δυστυχῶς ἡ ὑπέρβασις δὲν ἔγινε καὶ ἐπιδεινώθη ἡ κατάστασις.

Σεβασμιώτατε, ἂν ἐρωτήσετε ἑαυτὸν, σέ μιὰ στιγμή ἡρεμίας τῆς ψυχῆς Σας ἡ καὶ κάποιον πού ἀγαπᾷ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν κ.κ. Χρυσόστομον καὶ ὄχι αὐτοὺς πού “ἀγαποῦν“ τὸν Δεσπότην τῶν Πατρῶν, διότι προσδοκοῦν ὀφέλη, πού δὲν τὰ ἀξίζει, οὔτε αὐτοὺς πού φοβοῦνται ὅτι ἐάν δὲν τὸν κολακεύουν, θὰ χάσουν τὰ κεκτημένα, πού δὲν τοὺς ἀξίζουν, οἱ ὅποιοι Σὰς λέγουν ὅτι θέλετε νὰ ἀκούσετε, διὰ τοὺς ὁποίους Σὰς προειδοποίησα εἰς τὴν πρώτην συνάντησίν μας, (βλέπε “Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.“ σελ. 76), τότε θὰ λαμβάνετε ἀπάντησιν, ὅτι δὲν ἐφέρθηκε ὅπως ἔπρεπε εἰς τὴν ἱερωσύνην μου καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν μου. (βλέπε “Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.“ σελ. 23, 178).

Ἴσως Σὰς πειράζει ὁ πειρασμός, ὅπως ἐπείραζεν τὸν Βασιλέαν τοῦ Ἰσραὴλ Ἀχαάβ καὶ δικαιολογῆτε τὸν ἑαυτὸν Σας, σκεπτόμενος ὅτι “ἐγὼ μεμίσηκα αὐτόν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ, ἀλλ’ ἡ κακὰ“ (Γ. Βασ. ΚΒ8).

Σὰς δηλώνω ὅτι ἔχω ἐσωτερικὴν πληροφορίαν, ὅτι εἶμαι ἀπὸ τοὺς ὀλίγους, ἂν μὴ ὁ μοναδικός, “παραφρονῶν λαλῶ“ (2 Κορίθ. ΙΑ23) πού Σὰς ἀγαπᾷ ὡς προϊστάμενον “ἐν Κυρίῳ“ (1 Θεσ. Ε12) καὶ διὰ τοῦτο ὑπέμεινα καὶ ὑπομένω ἐπὶ δώδεκα ἔτη!

Ὁ σεβασμός μου πρὸς τὸν ἐπισκοπικὸν βαθμὸν διαποτίζει ἔντονα ὅλα τὰ κείμενά μου. Διὰ δὲ τὴν διαφύλαξιν τοῦ ἐπισκοπικοῦ κύρους, πιστεύω ὅτι ἐθυσίασα ἀρκετά. Τὸ ἐνδιαφέρον μου διὰ τὸ κύρος τῆς Ἀρχιερωσύνης Σας, τὸ ἐφανέρωσα διὰ πολλῶν, εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀναφερόμενους στενοὺς συνεργάτας Σας καὶ τὸ ἐτόνησα πολλάκις εἰς τὰς πρὸς Ὑμᾶς ἐπιστολάς μου. (βλέπε εἰς “Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.“ “σελὶς 17, 21, 148, 160, 162, 184).

Βεβαίως εἶναι βέβαιον, ὅτι δὲν εἶμαι ἀναμάρτητος, ὅμως ὅτι καὶ ἐάν εἶπα, ὅτι καὶ ἐάν ἔγραψα, ἔστω καὶ ἐάν ἐνήργησα, μὲ ὄχι ὅσο ἔπρεπε διακριτικὸν τρόπον, ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν ἀδαμιαίαν ἀδυναμίαν, ἐνήργησα μὲ ἀγαθὴν προαίρεσιν, ἀπὸ ἀγάπην καὶ πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Εἰς τὸ μέλλον δέ, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ πνευματικοῦ, θὰ προσπαθῶ νὰ συνεχίσω τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας διακριτικώτερα καὶ μὲ περισσότερον σθένος.

Σεβασμιώτατε. Εἶμαι βέβαιως, ὅτι ἐάν εἶχατε τὴν σημερινὴν πείραν, θὰ ἦτο τελείως διαφορετικὴ ἡ ἀντιμετώπισις τῶν πραγμάτων.

Ὅμως “ποτέ δὲν εἶναι ἀργά“.

Διαισθάνομαι ὅτι “ὁ καιρὸς τῆς ἐμοῖς ἀναλύσεως ἐφέστηκε“. (2 Τ ιμ. Δ6) Διὰ γὰρ τὸ 83ον ἔτος καὶ ἀνθρωπίνως κρίνων, θὰ κοιμηθῶ πρῶτα.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι, ἔστω καὶ ἐάν ἀπειλήσατε ὅτι δὲν θὰ παραστήτε εἰς τὴν ἐξόδιόν μου ἀκολουθίαν, θὰ ἔλθῃτε, ἐκτός ἐάν ὑπάρξει ἀνυπέρβλητον ἐμπόδιον, ὅμως δὲν θὰ δυνηθῇτε νὰ ἐκδηλώσετε τὰ συναισθήματά Σας, διότι ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι, οἱ πάντες νὰ προσευχηθοῦν νὰ μὲ ἐλεήσῃ ὁ Πανάγαθος κριτὴς καὶ νὰ μὴν ὀμιλήσῃ οὐδεὶς.

Ἴσως κάποτε νὰ ἔλθῃτε καὶ εἰς τὸν τάφον μου νὰ ψάλλετε τρισάγιον, ἀλλὰ...

Τελειώνοντας θέλω νὰ Σὰς διαβεβαιώσω ὅτι κατὰ τὴν ἐνδεκαετην δοκιμασίαν μου, δὲν ἔπαυσα καὶ θὰ ἀγωνισθῶ νὰ μὴν παύσω νὰ ἐλπίζω “παρ’ ἐλπίδα“ (Ρωμ. Δ18)

Τέλος εὐχομαι ἡ παρούσα, νὰ μὴν ἔχῃ τὴν τύχην τῶν προηγουμένων καὶ νὰ λάβῃτε τοιαύτην πρωτοβουλίαν, ὥστε νὰ θεραπευθῇ τὸ ὅλον θέμα θεοφιλῶς, ὅπως ἐπιτάσῃ τὸ πνεῦμα τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἀμήν.

Μετά Σεβασμοῦ
Γερεῦς Παναγιώτης Μεντζᾶς

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Διμηνιαία έκδοσις της ὁμωνύμου
ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἀδελφότητος
Ἀλ. Υψηλάντου 129, 262 25 ΠΑΤΡΑΙ, Τηλ. 2610 276.731

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

Ἀνοιχτή Ἐπιστολή

Πρός
τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν
κ.κ. Χρυσόστομον

Σεβασμιώτατε, τὴν εὐχὴ Σας.

Μέ τρία ἔγγραφα, ἀπὸ τότε ποὺ ἐκυκλοφόρησαν οἱ ὑπ ἀριθ. 716-717-718/1-11-07 ἐπιστολές Σας, Σας παρακαλέσαμε νὰ μᾶς ὑποδείξετε τὰ σ υ γ κ ρ ι μέ ν α λάθη μας καὶ μέχρι σήμερα ἀποφύγατε, ἀρκαῖοι σὲ γενικὲς καὶ ἀόριστες συμβουλές τῶν ἐπιστολῶν Σας, ποὺ ἰσχύουν γιὰ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς.

Εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, ποὺ Σας ἔκανε τὸ Δ.Σ. τῆς ἀδελφότητός μας, πρὸ δύο ἐτῶν, κατάλαβε καλὰ, διὰ ἔχετε λυπηθῇ γιὰ τὰ ὅσα ἐγράψαν ἀνὰ καιροὺς, εἰς βάρος ὀρισμένων ἐνεργειῶν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χριστοδοῦλου καὶ διὰ τὴν Σας εἶπε διὰ τὰ ὅσα ἐγράψαν εἶναι ἀλήθειες, ἀπαντήσατε λέγοντας διὰ, "ἀλήθειες γράφετε, ἀλλὰ γιὰ τί τις γράφετε; Τί συμφέρον ἔχετε;"!

Τὸ Δ.Σ. ἀπογοητεύθηκε μέ τὴν ἀπάντησίν Σας. Σεβόμενο ὅμως τὴν Ἀρχιερωσύνην Σας καὶ ἀπὸ ὑπακοῆς εἰς τὸν ὑπεύθυνον πνευματικόν τῆς ἀδελφότητος, δὲν ἀντέδρασεν.

Μέ τρεῖς ἐπιστολές μας, Σας ὑποσχέθηκαμε ὑπακοῆς εἰς τὰ τεχνικά καὶ θεολογούμενα θέματα καὶ στὰ σ υ γ κ ρ ι μέ ν α καθήκοντα ποὺ θὰ μᾶς ὑποδείξετε γραπτῶς, τονίζοντας διὰ δὲν διαπραγματευόμεθα τὴν ὑπαρξίν μας, (ἐκτός ἐάν ἦτο δυνατόν νὰ διαλυθοῦν ὅλοι οἱ θρησκευτικοὶ σύλλογοι καὶ τὰ πάντα νὰ ἐξαρτῶνται, οὐσιαστικά καὶ πραγματικά, ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο) καὶ τὴν ἐλευθερίαν μας νὰ διατυπώνωμε τὴν γνώμην μας, ὡς πρὸς τὸ τί εἶναι θέλημα Θεοῦ καὶ δὲν μᾶς ὑποδείξατε τίποτε τὸ

Σημείωσις: Ὅσοι λαμβάνουν διὰ πρώτην φορά τὸ περιοδικόν μας, ἂς γνωρίζουν διὰ τοὺς ἔργους κάποια ἀδελφὴ ψυχὴ καὶ δὲν ἔχουν καμμίαν νομικὴν ὑποχρέωσιν. Ἐάν κάποιον τὸν ἐνοχλεῖ, ἂς τὸ ἐπιστρέψῃ. Ἐάν τὸν εὐχαριστεῖ, ἂς γράψῃ καὶ αὐτοῦ ἕνα καὶνούριο ἀναγνώστην. Ἡ συνδρομὴ τοῦ εἶναι προαιρετικὴ.

ΕΤΟΣ 25ον • ΠΑΤΡΑΙ • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2008 • ΑΡΙΘ. 130

συγκεκριμένο.

Ζητάτε, τόσο από την αδελφότητά μας, όσο και από τον π. Παναγιώτη Μεντζά, να Σας ζητήσωμε συγγνώμην, για τα όσα έγγραψαν εις την "Ενοριακήν Κίνησιν", έναντι των όρισμένων ενεργειών του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου κυρού Χριστοδούλου, για τις προσπάθειες που έκανε, για την κάλυψιν σκανδαλοποιών κληρικών, που είχε συνεργάτες, εκ των οποίων ένας έχει αποσηματισθή, άλλος έχει παραιτηθή από τον Μητροπολιτικό του θρόνο, κάτω από την πίεσιν των φημών, κάποιιοι άλλοι είναι στη φυλακή, με πρώτον τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην πρώην Αττικής κ.κ. Παντελεήμονα, τό όποιον αναγκάστηκε να τον κάνει έκπτωτο ο ίδιος και τα κοσμικά δικαστήρια τον τιμώρησαν τελεσίδικα με 6 χρόνια φυλακή και είδαμε για πρώτη φορά, έξ όσων γνωρίζομε, τό τραγικό γεγονός, να φυλακίζεται Δεσπότης για κακούργημα!

Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, ο Επισκοπος δεν είναι ένας προϊστάμενος μίας κοσμικής υπηρεσίας. Δεν διοικεί, δεν αντιπροσωπεύει την τοπικήν Εκκλησίαν απλώς, αλλά επάνω απ' όλα αυτά, έκφράζει τό φρόνημα της

Μετά το προσήκοντος Σεβασμιώ
εις την Αρχιερωσύνη Σας
Η "ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ"

τοπικής Εκκλησίας".

Ρωτήστε λοιπόν τον λαόν του Θεού της Εκκλησίας των Πατρών και γιατί όχι και όλοκληρου της Ορθόδοξου Εκκλησίας και θά διαπιστώσετε ότι δεν θά εύρεθι άνθρωπος με κοινό μυαλό, να υποστηρίξει επωνύμως, ότι πρέπει να ζητήσωμε συγγνώμην, γιατί αγωνιστήκαμε και αγωνιζόμεθα, για την επικράτησιν του Δικαίου και του Κανονικού και για την κάθαρσιν της Εκκλησίας, από τους "φιληδόνους και φιλοχρημάτους" κληρικούς.

Σεβασμιώτατε. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, δεν ανήκει εις τον κ. Χρήστο Εκλήφα. Είναι κεφαλή του σώματος της τοπικής Εκκλησίας. Είναι πατέρας μας και γι' αυτό πονάμε όταν εκτίθεται.

Γι' αυτό, με κάθε σεβασμό στην Αρχιερωσύνη Σας, Σας παρακαλούμε και πάλιν θερμά, να οικονομήσετε τά πράγματα, με μεγαλύτεραν περίσκεψιν, προς άποφυγή του σκανδαλισμού του λαού του Θεού και προς δόξα της Εκκλησίας.

Τελειώνοντας δηλώνομε για μία ακόμη φορά ότι, θά αγωνισθούμε να παραμείνωμε Επισκοποκεντρικοί.

"ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ"

Ορθόδοξος Χριστιανική Αδελφότης

Α.Π. 1

Πάτραι τη 15-1-08

Πρός
Τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρών
κ.κ. Χρυσόστομον

Ενταύθα

Ευσεβάστως λαμβάνω την τιμήν ίνα διαβιβάσω προς Υμάς, την υπ' αριθμ. 1/9-1-08 απόφασιν της Γ.Ε. της αδελφότητός μας, όπου διευκρινίζονται τά ελατήρια και οι προθέσεις της.

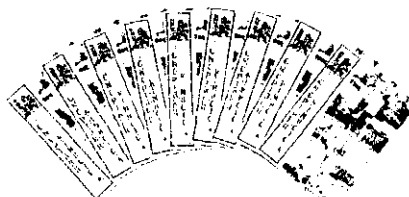
Σεβασμιώτατε εάν γράφαμε τά όσα είπε ο πανοσιολογιώτατος Αρχ. π. Τιμόθεος Παπασταύρου, τά όποια αποδοκιμάζομε και όσες αλήθειες έγραψε ο "Ορθόδοξος Τύπος" την 11-1-08 εις τό κύριον άρθρο του, τό όποιον Σας τό έσωκλείωμεν, πώς θά μας αντιμετωπίζατε;

Σεβασμιώτατε υϊκώς Σας παρακαλώ, να έκδηλώσητε έτι περισσότερο την πατρικήν Σας αγάπην προς ήμας.

Μετά σεβασμόν
Τ.Σ. (Υπογραφή)
Μ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

1. Βλέπε εις σελ. 136

XX

Οί τόμοι της "Ε.Κ." θά σάς δώσουν λίγη "δρόσον του πνεύματος", τώρα τό καλοκαίρι.

Εκυκλοφόρησε ο 14ος Τόμος της "Ε.Κ.". Τιμάται 3 ευρώ. Αποστέλεται με αντικαταβολή αντί 4 ευρώ.

Αποστέλονται οί 12 τελευταίοι τόμοι με αντικαταβολή 30 ευρώ.

Ο ΔΕΣΠΟΤΙΣΜΟΣ

Ὡς πότε τοῦ Χριστοῦ τά παλικάρια
θά πρέπει νά φιλᾶνε τά ποδάρια
ένός δεσπότη μ' Ἐπισκόπου τῆ θωριά,
ἀνθρώπου μέ τήν ἀδεια τήν καρδιά.

Καλύτερα μιά ὥρα στοῦ Παραδείσου τήν τρυφή,
παρά σαράντα χρόνια στοῦ δεσπότη τήν μάταια τιμή.
Ἀδέρφια χριστιανοί, πατέρες κληρικοί,
ἐμπρός ἀμέσως σηκωθῆτε ἦρθε ἡ στιγμή,

ἀπ' τό ζυγό ν' ἀπαλαγοῦμε τό δεσποτικό
πού τρέφει τό κακό, μέ τρόπο πονηρό.
Τήν πίστι μας νά σώσουμε τήν ἱερή,
Ὁρθόδοξη σωστή, χωρίς καμιά ὑπερβολή.

Ἄν μᾶς ρωτήσουνε γιατί; Ἀμέσως ἀπαντᾶμε
Δεσπότη πολεμᾶμε, Ἐπίσκοπο τιμᾶμε.
Ἄπ' τόν Ἐπίσκοπο ζητοῦμε εὐχή
ἀπ' τό δεσπότη δέν ζητᾶμε τήν τιμή.

Ἐπίσκοπος. Πηγὴ ζωῆς Ἁγίου Πνεύματος.
Δεσπότης: Πληγὴ τῆς Ἐκκλησίας φοβερή.
Ποτέ νά μὴν ξεχνοῦμε τήν τέχνη τοῦ τεχνάσματος
νά ντύνεται χωρίς ντροπὴ, τοῦ Ἐπισκόπου λεωντή.

Μέ κάθε τρόπο προσπαθῆ, νά ξεγελᾷ τούς ἀφελεῖς
χωρίς τό φόβο τοῦ θεοῦ, τό ὅποῖον ἀγνοεῖ.
Παντοῦ καί πάντα βλέπει μόνο ἐχθρούς. Ὁ δυστυχής!
Δέν ἔχει τήν φιλία τοῦ θεοῦ, γι' αὐτόν νά προνοεῖ.

Ποτέ νά μὴν ξεχνοῦμε πῶς ἡ ἐλεύθερη ζωὴ
καί τώρα, κι ἀπὸ πάντα ἤθελε καί "θέλει τόλμη κι ἀρετή".
Καθόλου μὴ φοβᾶσθε ὅπλα τά δεσποτικά,
ὡς φαίνονται ἀνίκητα, δέν εἶναι δυνατά.

Μπορεῖ νά εἶναι ἀρκετοί οἱ δεσποτάδες.
Στὴν ἱστορία ὅμως βλέπομε, πῶς πάντα εἶναι νικητές
αὐτοί, πού μέ τοῦ θεοῦ τήν χάρι, εἶναι ποιητές
καί ὑμνητές τοῦ θείου, τοῦ Ἁγίου καί φωτίζουν σάν λαμπάδες.

Λοιπόν μή σε φοβίζουν τοῦ ἁγίου πολέμου τὰ δεινά.
Τήν δύναμι τῆς πίστεως, γνωρίζεις ὑποθέτω.
Γιατί; Ποτέ δέν πρέπει ν' ακουστοῦν ξανά,
ἀπό τὰ χεῖλη Ἐπισκόπου, λόγια σάν τὰ παρακάτω.

Τῆς πόλεως αὐτῆς ἡ Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει,
διαλυμένη εἶναι, μόνο Ἐπίσκοπος ὑπάρχει.
Ὑπερβολῆς μεγάλης σχῆμα εἶναι αὐτό. Δεῖλά ὁ ἄλλος ψιθυρίζει.
Δέν εἶναι σχῆμα ὑπερβολῆς. Ἀγέροχα ξανά ὑποστηρίζει.

Βαριά τὰ λόγια τοῦτα δεσποτά μου.
Βαρύς ὁ λόγος οὗτος, ὅμως εἶναι φρόνημά μου.
Αὐτά τὰ λόγια τὰ βαριά τὰ ἀκουσε μαζί μέ ἄλλους δύο,
πού τόσο τούς πληγῶσαν τήν καρδιά, μέσ' τό δεσποτικό γραφεῖο.

Συνέδριο τό πρῶτο ἔκαμε ὁ ἄπειρος δεσπότης.
Μᾶς μίλησε πολύ και γιά πολλά, θαυμάσια κι ὠραῖα,
πού ὅλων στήν ἀρχή, ἐφάνηκαν σπουδαῖα.
Στό τέλος ὅμως ἐφάνη ὅτι ἦταν ὑπερόπτης.

Θά κάνετε, θά λέτε ἐσεῖς αὐτό,
πού θά σᾶς λέγω στό ἐξῆς ἐγώ.
Ἀκόμη ἀκοῦστε με παρακαλῶ
μεγάλο λόγο ἔχω νά σᾶς πῶ.

Θά κόψω γλῶσσα πού θά κάνη κριτική εἰς ὅ,τι
ἐγώ θά κάνω καί θα πῶ.
Θά μάθετε ἀκόμη κάτι πιό τρανό.
Ἡ πόλις σας ἐμένα ἔχει τώρα γιά δεσπότη.

Αὐτά τ' ἀκούσανε οἱ κληρικοί
μικροί μεγάλοι ὅλοι μαζί, ἐκείνη τήν ἡμέρα,
τά χεῖλη ὅμως δέν ἐδώσανε φωνή,
γιατί τὰ ἔσκιαζε αὐτή ἡ ἀπροσδόκητη φοβέρα.

Μετά εὑρέθη ἕνας, πού στά στήθη του ἡ λευτεριά φωλιάζει
καί Τοῦ γραψε μέ πόνο καί πολύ μεγάλη λύπη στήν καρδιά.
Ὁ λόγος Σου αὐτός δεσπότη μου, σ' Ἐπίσκοπο καθόλου δέν ταιριάζει,
ἀπ' ἐδῶ καί πέρα μάθε το, κανεῖς δέν θά Σου λέγει λόγια ἀληθινά.

... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ... ΚΡΙΣΕΙΣ... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΟΚΤΑΚΟΣΙΑ (800) ευρώ θά λαμβάνη ως έφ' άπαξ επίδομα, κάθε μητέρα που θά φέρνη εις τόν κόσμο ένα παιδί.

Αυτό άπεφάσισε ή ιταλική κυβέρνηση, διά νά άντιμετωπίση τό όξύ δημογραφικόν πρόβλημα που μαστίζει τήν Ιταλία.

Εις τήν πατρίδα μας που τό πρόβλημα είναι όξύτατον, οί πολύτεκνες οικογένειες εις τήν όύσια περιφρονούνται και κάποτε χλευάζονται. Η περιφρόνησις βεβαίως έχει άρχισει πριν άπό δεκαετίες. Τό κακό άρχίζει άπό τούς στόχους που βάζει τό Υπουργείον Παιδείας.

Δυστυχώς χρόνια τώρα στόχος είναι τό "ζειν" και τό "εὖ ζειν", δηλαδή ή "ή γλυκιά ζωή" "dolce vita" και όχι τό "καλό κάγαθό" των προγόνων μας και τό άσκητικό ιδεώδες της όρθοδοξίας, ή όποία δέν άπορρίπτει τό "εὖ ζειν", αλλά χωρίς νά τό θεοποιή και τό άπολαμβάνει τόσο, όσο δέν έμποδίζει τόν άνθρωπο, νά έπιτύχη τόν τελικόν στόχον του που είναι τό "αἰ ζειν".

Φαίνεται ότι κάποιοι ταγοί του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων είναι έξελιγμένα ζώα, διά τά όποία δέν υπάρχει τό "αἰ ζειν".

Όμως οί πιστεύοντες ότι είναι πρόσωπα άθάνατα τί κάνουν;

Δυστυχώς "Διά του φονικου νόμου στη Βουλή των Έλλήνων τό έμβρυο άγνοήθηκε τελείως. Τό πέραςαν ότι άρχικά δέν λογίζεται πέρα ως πέρα άνθρωπος, ως έγινε λόγος.

Ο κ. Βασ. Μπέλλιος, διδάκτωρ στο παρελθόν του Παν. Αθηνών και Βιέννης έγραψε μεταξύ άλλων: "... Από ιατρικής πλευράς δέν μπορεί νά προσδιοριστεί ένα χρονικό σημείο, όπου πριν άπ' αυτό δέν υπάρχει ζωή. Από τή στιγμή της σπλήηνης άκόμη, έχει καθοριστεί τό φύλον του παιδιού, ή ομάδα αίματος, τό χρώμα των μαλλιών... Από τήν 18ην ήμέρα κτυπά ή καρδιά του έμβρυου. Κι ύστερα τήν 12η έβδομάδα λ.χ. που συνήθως γίνονται οί έκτρώσεις όλα είναι σχηματισμένα". Ακόμη άναφέρει: "Τό 40% των γυναικών που προβαίνουν σε έκτρωσι παρουσιάζει στην συνέχεια προώρους τοκετούς. Τό 40% γεννά παιδιά μέ προβλήματα ύγείας. Τά 3/4 παρουσιάζουν ψυχολογικά προβλήματα". Όλα αυτά και άλλα άνήκουν στα λεγόμενα μετεκτρωτικά σύνδρομα. Ακόμη τοῦτο: "Η νομοθεσία μας στο άρθρο 36 του Αστικού Κώδικα, προβλέπει ότι τό έμβρυο είναι ύποκείμενο σε δικαιώματα και ύποχρεώσεις.

Κληρονομεί τόν πατέρα του, άν αυτός πεθάνει πριν τό παιδί γεννηθεί. Άρα προσδίδει άπ' άρχης στο έμβρυο τήν ιδιότητα της ζωής. Ταῦτα είναι αντίθετα μέ τό νόμο 1609/86". (Ο. Τόπος 7-4-17) Τό δημογραφικόν πρόβλημα της πατρίδος έπεδεινώθη και θά επιδεινωθή περισσότερο, άν δέν ληφθοῦν γενναία μέτρα άπ' όλους τούς άρμοδίους.

Είναι "άφανής γενοκτονία", όπως έφυώς έγράφη. Είναι γενοκτονία της Πατρίδος μας, τήν όποίαν "θέλωμε" και πληρώνομε διά νά

γίνη, πληρώνοντας άπαντες οί φορολογούμενοι πολίτες, διά νά γίνωνται δωρεάν οί έκτρώσεις. Μιά άκτίνα φωτός είναι τό γεγονός ότι εις τό Νοσοκομείο της Σάμου οί άναισθησιολόγοι ιατροί δέν συμμετέχουν εις τήν διαδικασίαν των έκτρώσεων διά λόγους συνειδήσεως. Έγγε τους.

ΤΑ ΛΕΙΨΑΝΑ των Αγίων και οί εικόνες των είναι φορείς της Χάριτος του Θεού. Η πίστις αυτή είναι δόγμα και βίωμα της Όρθοδόξου Εκκλησίας μας.

Όμως ή τιμητική προσκύνησις των, πρέπει νά γίνεται μέσα εις τά πλαίσια του μεγίστου και πρωταρχικου μυστηρίου της θείας Εύχαριστίας και σε σπανιώτατες περιπτώσεις μεγάλων και καταστροφικών θεομηνιων.

Εις τά πραγματικά όρθόδοξα Μοναστήρια ή "προσκύνησις" των Τερων λειψάνων του κάθε Αγίου, έγινετο και γίνεται μόνον όταν ψάλλωνται οί "Αἶνοι" και έπειτα τοποθετούνται εις τήν οικείαν θέσιν των, διά νά μένουν οί πιστοί προσηλωμένοι εις τήν θείαν Λειτουργίαν.

Αυτό που γίνεται σήμερα, σχεδόν σε καθημερινήν βάσιν, δίδει βάσιμον ύπόνοιαν ότι δέν είναι ή όρθόδοξος τιμητική προσκύνησις, αλλά έχει καταντήσει εν πολλοίς "λεπτόν ζήτημα".

Οί άγωνιστικά όρθόδοξοι Ιεράρχες μας που δέν είναι "ώς πολλοί κατηλεόντες τόν λόγον του Θεού" (Β Κορινθ. Γ17) είναι άνάγκη νά λάβουν πρωτοβουλίες νά λείψη αυτό τό κακό, ώστε νά μή δίδεται άφορμή σκανδαλισμού.

Τά παχιά λόγια περί της τιμής των Ιερων λειψάνων και εικόνων και άγιασμού των πιστών, δέν πείθουν κανέναν. Οί άκρατές άμφιβάλουν πολύ, άν οί λέγοντες τά πιστεύουν.

Τώρα τελαινταιφα φαίνεται "δέν φθάνουν" τά ιερά λείψανα των Αγίων, που φυλάσσονται εις τά προσκυνήματα της Πατρίδος μας και κάνομε και εισαγωγή άπό τό έξωτερικό!

Φαίνεται ότι δι' αυτών τό ζήτημα γίνεται πιο "λεπτόν"

✠✠✠

"Η ΜΝΗΜΗ είναι γείτονας των τύψεων"

(Βίκτωρ Ουγκώ)

✠✠✠

"ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΕΣ (500 Έκκλησίες έκλεισαν, τετρακόσια 9400) Τζαμιά άνοιξαν εις τό Λονδίνο"!!! ("Ρομφαία" 10-4-17. Τά θαυμαστικά δικά μας.

✠✠✠

"Αλήθειες που τίς ξεχνούν.

Τό κράτος ροκανίζει συνεχώς τήν περιουσία της Εκκλησίας. Από τήν εποχή της σύστασής του, στίς άρχές του 19ου αἰώνα, μέχρι σήμερα, έχει απαλλοτριώσει για δικούς του σκοπούς τά δύο τρίτα των γαιών της", τόνισε ό έπίτιμος αντιπρόεδρος της Εύρωπαϊκής Τράπεζας Έπενδύσεων Παναγιώτης Γεννηματάς στην όμιλία του στην ήμερίδα "Κράτος και Εκκλησία: Προσεγγίσεις", που έγινε στο Πάντειο τήν περασμένη Δευτέρα. Τ' άκουσες, Νίκο Φίλη;" "Παρόν" 19-3-17"

... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ... ΚΡΙΣΕΙΣ... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ

.. ΚΡΙΣΕΙΣ... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ... ΚΡΙΣΕΙΣ... ΣΧΟΛΙΑ...

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ τῶν θρησκευτικῶν εἶναι ὑπὸ διωγμῶν. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀνάγκασε τὸν μέχρι σκανδαλισμοῦ ἀνεκτικὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν νὰ διερωτηθῇ λέγοντας τὰ ἑξῆς: "Φανταστήκατε ποτέ τὸν ὑπουργὸ Παιδεία νὰ πᾶει νὰ πεί σέ Ἕλληνες μουνσουλμάνους ὅτι τὸ Κοράνι δέν θά τὸ διδάξετε ἔτσι, ἀλλὰ θά τὸ διδάξετε ὅπως θέλω ἐγώ; Φανταστήκατε ποτέ τὸν ὑπουργὸ νὰ πᾶει στοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς καὶ νὰ τοὺς πεί "ναί μὲν, ἀλλὰ ξέρετε ὅτι τὰ θρησκευτικὰ δέν θά τὰ κάνετε ὅπως θέλει ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ τὸ Βατικανό; Ἐμεῖς ὅμως, ὡς Ἕλληνες πρέπει νὰ μὴν μιλήσουμε, νὰ μὴν ποῦμε τίποτε..."

(Ἑστία 11-4-17)

ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ἑβδομάδα πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ συμμετέχουν εἰς τίς λατρευτικὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὅμως οἱ πολλοὶ μετὰ τὸ "Χριστὸς Ἀνέστη" διασκορπίζονται ὅπως οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐκλείπουν "ὡς ἐκλείπη καπνός", σχεδὸν ἅπ' ὅλες τίς ἀναστάσιμες λειτουργίες τῆς διακαινιστικοῦ ἑβδομάδος καὶ δέν συμμετέχουν εἰς τὴν θείαν Κοινωνίαν, ὅπως ἐπιβάλῃ ἡ Ἐκκλησία μας χωρὶς καμμίαν νηστεία.

Δυστυχῶς οἱ πολλοὶ εἶναι ἀκατήχητοι καὶ τίς ἐκδηλώσεις τῆς θείας λατρείας τίς ἔχουν ἀντικαταστήσει μὲ φαγοπότι, διασκεδάσεις, ἐκδρομὰς καὶ διάφορα ἔθιμα τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον δέν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως, ἀλλὰ εἶναι ἐν πολλοῖς κατάλοιπα παγανιστικὰ καὶ δισηδαιμονίες.

Ἀναφέρω μερικά: "Οἱ" Κούνιες" (Γιαννισιά). Στήνονται κούνιες, στίς ὁποῖες αἰωρεῖται ὁποῖος τὸ ἐπιθυμεῖ γιὰ τὸ "καλό", ὑπὲρ ὑγείας καὶ πλούσιας σοδειᾶς. Στὴν Καστανούσα Σερρῶν καὶ τίς Κρηνίδες Καβάλας ἀναβιβάνει τὸ ποντιακὸ πασχαλινὸ ἔθιμο τῶν "ἀγγομαχιῶν"... Στὴν Καλὴ Βρύση Δράμας περιφέρεται ἡ εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως γιὰ τὴν προστασία τοῦ χωριοῦ ἀπὸ κάθε κακὸ καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸ χαλάζι... Σὲ πολλὰ χωριά τῇ δευτέρῃ μέρᾳ τῆς Λαμπρῆς, μετὰ τὴν Ἐκκλησία, συνηθίζουν νὰ ρίχουν τὰ ἄβγά κάτω ἀπὸ ἕναν βράχο. Στὸ χωριὸ Μαργαρίτα τῆς Ἑδεσσας πιστεύουν ὅτι ἂν μιά χρονιά δέν ρίξουν κόκκινα ἄβγά στὸν βράχο ἡ σοδειὰ τοὺς θά καταστραφεῖ.

Βεβαίως δέν πρέπει νὰ διακοποῦν βιαίως καὶ ἀπότομα τὰ ἔθιμα. Χρειάζεται, κατήχησις, χρειάζεται διαφώτισις, μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ καὶ κατόπιν σταθερὰ ἀπαγόρευσις, ἀποφεύγοντας κάθε ἀκρότητα, ἔστω καὶ ἐάν δυσανεστοῦν μερικοί.

Βεβαίως πάντοτε μὲ τὴν εὐλογίαν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν.

✠✠✠

ΟΡΘΟΔΟΞΩΣ καὶ ὁρθῶς ἡ Ἐκκλησία μας λαμβάνει τὸ ἀναστάσιμο φῶς, ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Ἱερουσαλήμων. Ὁρθόδοξως καὶ ὁρθῶς ὁ Ἕλλην Πατριάρχης τῶν Ἱερουσαλήμων διατηρεῖ τὸ προνόμιον νὰ τελῇ

πανηγυρικῶς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀφῆς τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ.

Ὅμως πολὺ ἀτυχῆς ἦτο ἡ συζήτησις ποῦ ἐγίνετο περὶ τῆς οὐσίας τοῦ ἀναστασίμου φωτός. Τὸ κύριο καὶ οὐσιώδες θέμα εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι γεγονός, ἀλλὰ γεγονός πιστευόμενον καὶ ὄχι ἀποδεικνυόμενον.

Οἱ φύλακες τοῦ τάφου, εἶδαν τὰ γεγονότα τῆς Ἀναστάσεως, τὸ σεισμόν, τὸ ἀνοιγμὰ τοῦ τάφου τὸ Ἀγγελικὸ φῶς, ὅμως τὸν Ἀναστάντα δέν τὸν εἶδαν, διότι δέν τὸν πίστευαν. Οἱ μαθητὰς δέν εἶδαν τὰ γεγονότα, ὅμως εἶδαν τὸν Ἀναστάντα διότι τὸ πίστευαν.

Ἡ προσέγγισις τοῦ Θεοῦ, εἶναι γεγονός ὑπέρλογον, κάθε προσπάθεια ἐκλογικεύσεως τῶν θείων γεγονότων, εἶναι θεολογικὰ ἀντιδεοντολογικὴ καὶ δέν οἰκοδομεῖ καὶ ἡ προσέγγισις τῶν ὑπερφυσικῶν πραγμάτων μὲ τὴν λογικὴν, δηλαδὴ μὲ τὸ πείραμα, τὴν παρατήρησιν καὶ τὸν μαθηματικὸν λογισμόν, εἶναι σαφῶς ἀντιεπιστημονικὴ καὶ ἀφελής. Βεβαίως ὑπάρχουν δόλολογικά, ὄχι ἐπιστημονικά, ἐπιχειρήματα, ὄχι ἀποδείξεις.

Ἐάν δέν ἀναστήθηκε ὁ Κύριος πῶς ἄδειασε ὁ τάφος, ποῦ ἐφθονρεῖτο ἀπὸ πειθαρχημένους ρωμαίους στρατιῶτες;

Ἐάν δέν ἀνεστήθη ὁ Χριστὸς, πῶς ὁ φοβισμένος καὶ ἀρνητὴς Πέτρος ἐγίνε ἀτρόμητος κήρυξ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἐάν μὲ τὸ ψέμα Τοῦ ὁ Πέτρος, κέρδιζε τὴν πρωτοπουργίαν, ὅπως κάνουν δυστυχῶς οἱ πολιτικοὶ μας, δέν θά τὸν πιστεύαμε, ὅμως ὁ Πέτρος καὶ ὅλοι οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου ἐμαρτύρησαν μὲ φρικτὸ θάνατον.

Τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ δέν θέλει συντηγόρους. Εἶναι παντοδύναμον. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὑπῆρξαν Μπαλασούρηδες, ποῦ τὸ ἀμφισβήτησαν, ἀλλὰ ἠττήθησαν καὶ ἀναγκάσθησαν νὰ ἐπαναλάβουν τὸ τοῦ Ἰουλιανοῦ "Νενίκας με Ναζωραῖε" Ἀναστημένε.

✠✠✠

"ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ" νέο, χαρακτηρίσε ὁ "Ὁρθόδοξος Τύπος" τῆς 5ης Μαΐου 2017 τίς νέες μεταρρυθμίσεις τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, οἱ ὁποῖες θέλουν γενικῶς νὰ ἀμφισβητήσουν τίς χριστιανικὰς ἀλήθειες καὶ νὰ τίς σχετικοποιήσουν.

Ἀπὸ ἕναν "ἄθεο Χριστιανό" καὶ τοὺς ὁπαδούς του, δέν πρέπει νὰ περιμένωμε κάτι καλλίτερον. Περιμένωμε ὅμως ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες μας, ἕνα καθαρὸ, κατακάθαρο "ὄχι", ἀφοῦ εἰς τὴν πρᾶξιν ἀποδεικνύεται ὅτι τοὺς ἀγνοοῦν καὶ τοὺς περιφρονοῦν, ἂν δέν τοὺς ἐμπαίζουσιν.

Συναθλητριάτρια "ἐν Κυρίῳ", ποῦ διαβάσεις τὸ μικρὸ περιοδικό μας, ἔχουμε ἀνάγκη τὴν ἠθικὴν καὶ υἱικὴν συνδρομὴν σου, διότι οἱ πειρασμοὶ εἶναι πολλοί.

. ΚΡΙΣΕΙΣ... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ... ΚΡΙΣΕΙΣ... ΣΧΟΛΙΑ...

Σάν διάβασε τά λόγια του αὐτά,
βαθιά τό ἔγραψε μέσ' τήν καρδιά.
Αὐτός πού τόλμησε τά λόγια μου γραπτῶς ν' ἀμφισβητήση,
αὐτός δέν πρέπει πιά καθόλου νά ξαναμιλήση.

Μέ τέχνη και ὑπομονή, γιά ν' ἄβρη ἀφορμή θά ψάξη,
γιατί πραγματική αἰτία δέν ὑπάρχει, οὔτε μπορεῖ νά φτιάξη.
Κι ἀφοῦ δέν μπόρεσε τίποτε νά βρῇ καί ν' ἄχῃ,
δεσποτικό σπαθί τραβᾷ μ' ὁρμή καί διατάσσει.

Καθόλου δέν θά λειτουργήσης στό δικό μου βιλαέτι.
Θά σέ δεχθῶ μονάχα ὅταν θά λές πολλά πολλά τά ἔτη.
Γονατιστός θα φέρης στό χαρτί γραμμένα,
τ' ἀνύπαρκτά σου λάθη, θά τά διαβάζης ἕνα ἕνα.

Ἀκούγοντας αὐτά δέν πρόλαβε νά τοῦ θυμώση,
μονάχα εἶπε σιγανά, νά γίνουν ἀνακρίσεις.
Ποτέ. Νά φύγῃς, δέν μπορῶ ν' ἀκούω ἀντιρρήσεις.
Τό γράμμα τῆς νομοθεσίας μ' εὐνοεῖ, γι' αὐτό σοῦ λέγω Ὅχι.

Ἐγώ θά κρίνω ὅπως μοῦ φανῇ σωστό.
Νά μάθῃς ὅτι ἔχεις διαβολικό ἐγωισμό.
Ποιός εἶσαι σύ; Γιατί δέν σκύβεις τό κεφάλι;
Δέν βλέπεις πῶς τό σκύβουν τόσοι ἄλλοι;

Γι' αὐτά πολύ λυπήθηκε, καθόλου δέν φοβήθηκε
γιατί τά λόγια τά χρυσά, πού ἔμαθε ἀπό παιδί θυμήθηκε.
"Οὐδεῖς ποτέ μπορεῖ πραγματικά κανένα ν' ἀδικήσῃ,
χωρίς ὁ ἄλλος πρῶτα ν' ἄχῃ ἀμαρτήσῃ".

Ἀργότερα φοβέρισε μέ λόγια πιά βαριά καί εἶπε,
μπροστά σε κάποιον ἱερέα. Αὐτόν τόν ἀσύδοτο παπά,
ἐγώ θά καθαιρέσω. Ἐπειτα μπροστά
σέ τρεῖς παπάδες χωριστά κι ἀκόμη σ' ἄλλον ἕνα εἶπε:

Καθόλου δέν μπορῶ νά ἡσυχάσω.
Στόν τάφο μόνον ὅταν τόν εἰδῶ θά ἡσυχάσω.
Καθηρημένον θέλω νά τόν θάψω.
Νά. Εἶμαι τώρα νικητής (!) θέ νά φωνάξω.

Ὁ γέροντας παπᾶς, δυό χρόνια λειτουργοῦσε,
στήν Αἴγυπτο τήν νοητή καί μέ ὑπομονή ζητοῦσε
νά δώση ὁ Θεός μετάνοια εἰς τόν Δεσπότη
καί γρήγορα νά φύγουν ἀπ' τήν καρδιά τὰ σκότη.

Κι' ἀκούει ξαφνικά μιά φωνή χαρούμενη.
Τελείωσε ἡ ἐξορία σου! Ἀπρόσμενη
ἡ εἶδησις, μά ὁμως εἶν' ἀληθινή κι' ὠραία.
Τό εἶπε ὁ Ἐπίσκοπος καί τόκανε σημαία.

Τό εἶπε εἰς τούς λειτουργούς μπροστά
κι' ἀμέσως χειροκρότησαν αὐθόρμητα καί δυνατά,
πού σείστηκε ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία
Γιατί; Διόρθωσε ὁ Δέσποτας τήν ἀδικία.

Χαρούμενος ὁ γέροντας μέ ἕνα κουτί γλυκά,
ἐπῆγε στό γραφεῖο Του καί εἶπε ταπεινά.
Εὐχαριστῶ πολύ, συγχαίρω τήν ἀπόφασίν Σας τήν γενναία
καί ἡλιζεν πῶς ἄρχισε μία μέρα νέα.

Καί μέσα του σκεφτότανε, νά πῇ καί νά ρωτήσῃ,
τήν ἐρχομένη Κυριακή, πού πρόκειται νά λειτουργήσῃ,
νά δώσῃ καί νά πάρῃ ἀγάπης ἀσπασμό
καί ἡ καρδιά τους νά γεμίσῃ μέ ἀγιασμό.

Μά πρὶν προλάβῃ νά πῇ αὐτά, τοῦ λέγῃ ζωηρά.
Ἐγώ σέ συνεχώρησα ἀκόμη μιά φορά,
μά ἂν τό ξανακάνῃς, θά σέ καθαιρέσω
καί τήν ἱερωσύνη σου ἀμέσως θ' ἀφαιρέσω!

Σάν κεραυνός ἐπέσανε τὰ λόγια Του αὐτά,
στά γέρικα αὐτιά καί τήν καλή του τήν καρδιά.
Δεσπότη μου, ἕνα θέλω νά μοῦ πῇς, τοῦ ἀπαντᾷ, κι' αὐτό μοῦ φτάνει.
Πιό εἶναι τό κακό πού ἔχω κάνει;

Τό ἔχω γράψει σέ χαρτί.
Μά ἔχεις πάρει ἀπάντησι κοφτή, γραπτή,
εἶπέ κάτι τό συγκεκριμένο,
αὐτό πολύ τό θέλω καί τό περιμένω!

Ἀπάντησι δέν πῆρε, μόνο πῆρε μιά ψυχρή εὐχή
κι' ἔφυγε θλιμένος καί χωρίς ἀναψυχή.
Παρ' ὅλα ταῦτα τό Θεό ἐδόξασε,
πού πάλι τόν εὐλόγησε.

Καί λειτουργοῦσε μέ ἄφατη χαρά
καί εὐλογοῦσε τά πνευματικά του τά παιδιά
στόν τόπο ὅπου ἔζησε καί ἔχει ἀγαπήσει
καί μέ εὐχή τοῦ πρώην Ἐπισκόπου, ἔχει "Κίνησι" ιδρύσει.

Δέν πέρασαν μέρες πολλές καί πῆρε μιά γραφή,
πού μ' ἐκπληξί μεγάλη, εἶδε ν' ἄχῃ μιά ὑπογραφή
ἀπ' τό τῶν Ἱερέων Προεδρεῖο,
πού ἔμοιαζε πολύ μέ κακόγουστο ἀστεῖο.

Ποῦ ἔγραφε αὐτά πού ὁ Δεσπότης τοῦχε πει.
Τήν ἔστειλε στό Δέσποτα καί πῆγε γιά εὐχή.
Ὁ Δέσποτας προσπάθησε τό δίκιο νά τοῦς δώσει
κι' ὁ γέροντας ἀπάντησε, δέν θά τοῦς ἀπαντήσει.

Γιατί, μέ τήν ἀπάντησι, τήν Ἀρχιερωσύνη Του θά θίξῃ.
Γιατί ποτέ μεσ' τήν καρδιά του, δέν θέλησε τήν ρήξι.
Ἀόριστα μισόλογα καί ἀπειλές μαζί, πολλές ἐπῆρε
καί τήν ψυχρή εὐχή, ἀγάπη ὅμως πατρική, ποτέ δέν ἤῤυρε.

Περίπου δέκα φορές ἐζήτησε καί πάλι τήν εὐχή Του
καί πάλι ἀπειλές ἀκούει καί εἰς τήν ἐρώτησί του,
γιατί, χωρίς νά λές τό κάτι τί, μέ ἀπειλεῖς;
Τί ἔχω κάνει καί Σέ ἔκανε πολύ νά πικραθῇς;

Ἀπάντησι ποτέ δέν πῆρε. Μόνο εἰς τίς ἄτυχες φοβέρες μένει.
Κι' ὁ γέροντας μέ σθένος ἀπαντᾷ καί ἐπιμένει.
Δέν βλέπεις Δέσποτά μου, πῶς οἱ ἀπειλές Σας δέν μ' ἐγγίζουν;
Εἰπέ μου λόγια Πατρικά, πού καί στήν Ἀρχιερωσύνη Σας ταιριάζουν!

Ἀπάντησι δέν πῆρε πάλι κι' ἔφυγε θλιμένος.
Δέν ἔπαψε ποτέ του νά ἐλπίζει, πῶς αὐτό τό μένος,
ἀπ' τοῦ Δεσπότη τήν καρδιά θά φύγῃ
καί ἡ δοκιμασία ἡ βαριά, θά εἶναι λίγη.

Στό τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ, μέ κάποια ἀφορμή
ἐπῆγε πάλι νά τόν ἐπισκεφθῇ.
Τό κλίμα δέν ἦτο ἀλλαγμένο καί πολύ.
Ἐφάνη ὁμως πῶς ὁ πάγος εἶχε μιά σχισμή.

Μέ τόνο ἀπαλό Τοῦ λέγει. Δέσποτά μου, μέσ' τό γραφεῖο,
ἡ λύσις δέν ἐδόθη. Μήπως σ' ἄλλον τόπο, πιό οἰκεῖο,
σέ κάποια Ἐκκλησία, νά συναντηθοῦμε,
σάν ὁ πατέρας καί παιδί καί νά ἐξομολογηθοῦμε.

Ἀκόμη καί στό σπίτι μου, στήν κέλλα Σοῦ νά πάμε:
Ἐγώ ν' ἄρθῶ στό σπίτι σου φοβᾶμαι(!)
θά κάθωμαι σέ μιά ἀκρούλα φοβισμένος.
Ἐσύ θά εἶσαι τότε κερδισμένος!

Σάν ἄκουσε τά λόγια αὐτά, μέ τέχνη
ἀλλάζει τήν συζήτησι καί δείχνη,
πῶς δέν ἄκουσε καλά.
Ἐπῆρε τήν εὐχή Του καί ἔφυγε γοργά.

Σάν ἄρχισαν τά Κατηχητικά Σχολεῖα,
ἐπῆγε πάλι γιά εὐχή. Ἄς εἶχε ἐργασία,
τόν δέχτηκε εὐχάριστα, ἐνώπιον δυό ἱερέων,
χωρίς καμιά φοβέρα πλέον!

Καί μ' ἐκπληξί πολλή, Τόν ἄκουσε νά λέγη.
Εὐχαριστῶ γιά τήν ἐπίσκεψι(!) κί ὁ γέροντας θά φύγει
χωρίς νά ξέρη, πῶς; Γιατί; Μ' αὐτόν τόν τρόπο μίλησε.
Τήν στάσι Του αὐτή, ποτέ του δέν ἐρμήνευσε.

Παραμονή Πρωτοχρονιάς, δέν πῆγε στήν γιορτή.
Τήν τρίτη τοῦ Γενάρη, πῆγε γιά εὐχή.
Ἐπίστευε πῶς τώρα, κάτι περισσότερο θά πῇ.
Ἐπάγωσε ὁλόκληρος, πού πῆρε μόνον μιά ψυχρή, ψυχρή εὐχή.

Ὁ γέροντας, πού τώρα, γεμᾶτος λύπη, ἀπορεῖ.
Ἀπό τό θρόνο τό δεσποτικό, μονάχα πέρνει τήν εὐχή
καί τό Θεό νά δείξη Τόν παρακαλεῖ,
τό πῶς, στό μέλλον πρέπει νά φερθῇ.

Αὐτὰ πού φαίνονται ἀπίστευτα,
εἶν' ὅλα ἀληθινά Χριστέ μου,
λιγάκι πιά σεμνά τά ἐπανέλαβε ἀδίστακτα
μπροστά καί στά παιδιά του.

Δεσποτισμός: Ὁ φόβος τῶν δειλῶν καί μόνον κληρικῶν.
Μεδίαμα καί γέλως τῶν ἀσόφων λαϊκῶν.
Ἡ λύπη τῶν σοφῶν ἀρχόντων καί ἀγίων λειτουργῶν.
Προσωρινή διαβολική χαρά, ἀπίστων καί ἐχθρῶν.

Ἀδέρφια μου στό πόλεμο, ἡ νίκη θέλει ἥρωισμό.
Ἀκόμη περισσότερο τήν χάρι τοῦ Χριστοῦ,
πού τήν λαμβάνουν οἱ πιστοί, μέ θεῖο φωτισμό.
Οἱ ἄλλες θεωρίες εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ.

Ἐμπρός λοιπόν ἐσεῖς πού εἴσθε πνεύματα ἀγνά,
μαζί μέ τούς ἀγίους Ἐπισκόπους μας μπροστά,
στήν "νίκη τήν νικήσασα, τόν κόσμον" τοῦ κακοῦ νά φθάσωμε
καί σίγουρα Δεσποτικά κατεστημένα, γρήγορα θά σπάσωμε.

Υ.Γ. 1

Αὐτὰ πού διάβασες ἀδελφική ψυχή μου, εἶναι ἡ ἀλήθεια ἡ ὥμή,
τό μέτρο ὅμως φέρνει κάποτε ἀσάφια, χωρίς νά εἶναι ὑπερβολή.
Γι' αὐτό ὁ Νόμος θεῖος καί ἀνθρώπινος, πού πάντα κρίνει τήν οὐσία,
θα συγχωρήσῃ ὅ,τι δέν ἐγράφηκε πολύ καλά, "ποιητική ἀδεία".

Αὐτά καί ἄλλα ἔχουνε καταγραφῇ
σέ ὅλο τους τό "μεγαλεῖο"
καί ὅταν ὁ καιρός θά 'ρθῇ,
θά γίνουν καί βιβλίο.

Υ.Γ. 2

Σέ ἄλλη σύναξι τῶν ἱερέων
ὁ ἴδιος εἶπε τοῦτο τό "ῥαῖον".
"Τήν γλῶσσα νά μαζέψουν οἱ ἐπίτροποι...
Τήν κάμερα νά κλείσουν οἱ ὑπεύθυνοι".

Καί μέχρι τούτη τήν στιγμή,
μέ κάθε εἶδους ἀφορμή,
δέν παύει νά τόν φοβερίζῃ μέ καθαίρεσιν,
ὥσάν νά βρίσκεται σέ αἵρεσιν.

Νοέμβριος 2011

Υ.Γ. 3

Τό μένος του ἀκόμη συνεχίζεται ἀμείωτο,
πού εἶν' ἀφύσικο, σ' ἓνα φιλόθεο Ἐπίσκοπο.
Πρὶν λίγες μέρες, ζήτησε εὐχή καὶ εὐλογία,
σοφός Παπᾶς καὶ ἄγιος, νά κάνη ὁμιλία

στῆς "Κίνησης" τὰ μέλη
κι ἀπαγορεύοντας μέ τέχνη,
τοῦ εἶπε διπλωματικά,
ἀλλὰ, ὀρθά, κοφτά.

"Πολύ θά μέ λυπῆσης
ἐάν θά τήν πραγματοποιήσης!"
Χριστέ μου καὶ θεέ ἂν δέν μετανοήση,
πολλές ψυχές θά σκανδαλίση,

ἐκτός ἂν Εὐροκλύδωνας φουσίξει.
Ἐσύ γνωρίζεις τότε τί θά γίνη καὶ πού θά καταλήξῃ.
Θεέ καὶ Κύριε, ἐνίσχυε αὐτούς πού ἀγωνίζονται.
Στερέωσε αὐτούς πού τώρα σκανδαλίζονται.

Μάιος 2015

Υ.Γ. 4

Ἐνορία μ' Ἐπίσκοπο εἶναι σωστή Ἐκκλησία,
πού χαρίζει σ' αὐτούς πού πιστεύουν ζωὴ μακαρία.
Ἐνορία μέ δέσποτα εἶναι τρανός πειρασμός.
Υποφέρει πολύ ὁ καλὸς κόγαθὸς τοῦ Θεοῦ ὁ λαός.

Ἐνορία δυνατὴ καὶ Ἁγία σέ μάχονται τρία θηρία.
Ἡ μοντέρνα μορφὴ ἀθεΐας, πού δέρνει πολλούς, ἡ ἀδιαφορία.
Τὰ ὑλικά ἀγαθὰ τὰ πολλά, πού τὸν ἄνθρωπο γέμισαν ἁμαρτία.
Οἱ ἐκ τῶν κληρικῶν μας ἀνάξιοι, πού ποτέ δέν ἀγάπησαν τὴν

Ἐκκλησία.

Ἄς δοξάσωμε ὅμως τό Μέγα Θεόν, πού καὶ σήμερα ὄντως ὑπάρχουν,
θερμουργοὶ λειτουργοί. Τό Θεόν τὸν δοξάζουν
καὶ λαόν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξως γυμνάζουν.
Μιά εὐχή ν' ἀναπέμπωμε. Πάντα αὐτοί, καὶ ἐμεῖς κι' ὁ Θεός
νά θελήσῃ, νά ἄρχουν.

Μάιος 2009

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

Επιστολῶν τοῦ π. Παναγιώτου Μεντζᾶ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν.

"Επιτρέψατέ μου νά ἐπαναλάβω τοὺς φόβους μου, τοὺς ὁποίους Σὺς ἀνέφερα εἰς τὴν πρώτην μου ἐπίσκεψιν, ὅτι οἱ πάντες θὰ Σὺς λέγουν ὅτι θέλετε ν' ἀκούσετε καὶ μάλιστα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀτυχὴ φράσιν Σας, εἰς τὴν πρώτην σύναξιν, "ὅποιος κάνει κριτικὴν εἰς τίς ἐνέργειάς μου, θὰ τοῦ κόψω τὴν γλῶσσαν", δὲν ὑπάρχει περίπτωση φανερῆς κριτικῆς καὶ μάλιστα γραπτῶς.

Τέλος ἀντονόητον εἶναι, ὅτι εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν Σας, νά δώσω περισσότεράς ἐξηγήσεις εἰς ὅτι δεῖ.

16-10-05

(βλέπε εἰς τὸ βιβλίον (Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.) σελίς 76)

"Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀλλοίωσιν τῆς συγκεκριμένης φράσεώς Σας, ἤμπορεῖτε νά ἐρωτήσετε οἰονδήποτε κληρικόν, ὁ ὅποιος ὅμως νά Σὺς ἀγαπᾷ περισσότερο, ἀπ' ὅτι Σὺς φοβάται καὶ θὰ διαπιστώσετε, ὅτι ὄντως τὴν ἀλλοίωσα, ἀλλὰ ἐπὶ τὰ βελτίω δι' Ὑμᾶς.

Ἄλλως τε, αὐτὸ τὸ ὅποιον παραδέχεσθε ὅτι εἶπατε, δὲν ἔχει οὐσιώδη διαφορὰ, ἀπ' αὐτὸ τὸ ὅποιον ἔγραψα.

3-11-05

(Βλέπε εἰς (Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.) σελ. 76)

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπ' ἀριθ. 716λ1-11-07 καὶ 717λ1-11-07 Ὑμετέρας ἐγκυκλίου, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 718λ1-11-07 πρὸς ἡμᾶς Ὑμετέραν ἐπιστολήν, εὐσεβῶς λαμβάνω τὴν τιμὴν ἵνα ἀναφέρω τὰ κάτωθι:

...Πιστεύοντας ὅτι κάθε ἀντιπαράθεσις στοιχείων καὶ ἐπιχειρημάτων δὲν οἰκοδομεῖ καὶ δὲν συμβάλλει εἰς τὸ νά γίνεταῖ πραγματικότης τὸ καθημερινὸ μας αἵτημα "ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου", προσευχόμεθα καὶ σιωπῶμεν πρὸς τὸ παρόν...

...Τελειοφώνοντας Σὺς παρακαλῶ θερμὰ, οἰκονομίσате τὰ πράγματα.

Φοβούμεαι τὸν σκανδαλισμὸν τῶν πιστῶν καὶ τῶν ἐγγόνων μου, ὅπως εἶχον φοβηθῇ καὶ διὰ τὸν σκανδαλισμὸν καὶ τέκνων μου, ἀπὸ τὰς ἐνεργείας τοῦ προκατόχου Ὑμῶν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον, ἐν πολλοῖς, δὲν τὸ ἀπέφυγον.

Σεβασμιώτατε.

Ἔχετε πολλὰς ἐπιλογὰς καὶ ἔχω μίαν.

19-11-07

(Βλέπε εἰς (Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.) σελ. 130)

...Σεβασμιώτατε ὁ σεβασμὸς μου καὶ ἡ πίστις μου εἰς τὸν θεοσόστατον Ἐπισκοπικὸν βαθμὸν εἶναι πολὺ μεγάλος. Ἄλλως τε, τὸ ὁμολογήσατε καὶ Ὑμεῖς, ἔστω καὶ ἐὰν ἀναπόδεικτα πιστεύετε ὅτι δὲν τὸ ἀποδεικνύω μὲ τὴν πολιτείαν μου.

Διὰ τοῦτο ποτὲ δὲν ἠθέλησα νά ὑπερασπίσω τὴν ἀδικηθεῖσαν ἀλήθειαν εἰς τὸ πρόσωπόν μου, ὅπως καὶ ὅσο εἶναι δυνατόν, φοβούμενος ὅτι θὰ θιγῇ, ἀπὸ τίς σκοτεινὲς δυνάμεις, τὸ κύρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ θεσμοῦ.

Επειδὴ ὅμως εἰς ὅλα ὑπάρχουν κάποια ὅρια καὶ πιστεύω ὅτι ἡ σιωπὴν μου μάλλον ἔβλαψε ἢ τοῦλάχιστον ἡ συνέχισί της θὰ βλάψῃ, δηλαδὴ εἶναι ἁμαρτία, διὰ τοῦτο πιστεύω ὅτι εἶναι καιρὸς νά λεχθῶν κάποιες ἀλήθειες, ὅπως ὅποτε ὅχι εὐχάριστοι εἰς Ὑμᾶς...

...Δεύτερον. Μὲ τὸ ὅτι προσπαθήσατε, ἀνεπιτυχῶς, νά μὲ ἐνοχοποιήσετε, μὲ δευτερογενὲς γεγονός, ἀναντίρρητα ἀποδείξατε ὅτι οἱ πρωταγενεῖς κατηγορίες, διὰ τίς ὁποῖες μοῦ ἐπιβάλατε τὴν μεγαλύτεραν ποινὴν, ποῦ <<εἶχατε>> προσωπικὴ δυνατότητα, διαστρέφοντας τὸ πνεῦμα τῆς δυνατικῆς παραγράφου τοῦ Νόμου, εἶναι ἀνευ οὐσίας καὶ κρίνατε ὅτι δὲν πρέπει νά τίς ἐπαναλάβετε, λέγει ἡ κοινὴ λογικὴ.

Τώρα ἐρμηνεύεται πιὸ καθαρά ἡ δυσμένεια ποῦ ἐπιδεικνύατε, ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν, εἰς τὸ πρόσωπόν μου. Ἐνῶ δὲν μοῦ ζητήσατε τίποτε, ἀπολύτως τίποτε, συγκεκριμένο. Δέν μ' ἐρωτήσατε ποτὲ "τί ἐστὶ" "Ἐνοριακὴ Κίνησις", διαδίδατε εἰς "τάς διόδους καὶ τριόδους" τὴν δυσαρέσκειάν σας καὶ ἐκφράζατε ἀόριστοι ἀπειλές. Ἐνῶ κατὰ τὴν γνώμην μου καὶ κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν, διὰ νά μὴν γράψω ὅλων, μὲ ὅσους συνεζήτησα τὸ θέμα, ἔπρεπε ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν νά μὲ καλέσετε καὶ νά διατυπώσετε τίς θέσεις Σας...

...Ἰον: Εἰς τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν μου εἰς τὸ γραφεῖόν σας, μετὰ τὰ προκαταρκτικά, ἀμέσως μοῦ εἶπατε ὅτι "θὰ μάθῃ ἡ Πάτρα ὅτι ἔχει Δεσπότη".

Ἐξεπλάγην καὶ ἀφθόρμητα Σὺς εἶπα:

- Ὅχι Δεσπότη, ἀλλὰ Ἐπίσκοπο μὲ ὅλες τίς Κανονικὰς καὶ Νόμιμες ἐξουσίες.

Δέν ἀντιδράσατε βιαίως, ἀλλὰ δεῖξατε ὅτι δὲν Σὺς ἦτο εὐχάριστος ἡ ἀπάντησίς μου. Διὰ τὴν ἱστορίαν σημειῶν ὅτι τὴν φράσιν αὐτὴν τὴν εἶπατε εἰς πολλούς.

Εἰς τὴν συνέχεια μ' ἐρωτήσατε διὰ διάφορα θέματα καὶ Σὺς ἀπαντοῦσα μὲ ἀφοπλιστικὴν εὐλικρίνειαν →

καί μεταξύ σοβαροῦ καί ἀστείου "διαπιστώσατε" ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν "ἐπέπεσα" εἰς δέκα ἁμαρτίες.

Παρ' ὅλα αὐτὰ πίστεψα, ὅτι ἡ συζήτησις ἦτο οἰκοδομητικὴ, τῶρα τὸ ἀμφισβητῶ, διότι εἶχατε διαθέσει νὰ συνεχισθῇ, ἀλλὰ μᾶς διέκοψεν ἀπότομα ὁ π. Μιχαήλ, λέγοντας ὅτι πέρασε ἡ ὥρα καὶ εἶναι πολλοὶ ποῦ περιμένουν...

Ἀπευθυνόμενος εἰς ἐμέ, εἶπατε:

- Ἡ Μητρόπολις τῶν Πατρῶν εἶναι διαλελυμένη. Δέν ὑπάρχει Ἐκκλησία τῶν Πατρῶν.

Καί Σὺς εἶπα.

- Αὐτὸ εἶναι σχῆμα ὑπερβολῆς, διότι ὁ Ἐπίσκοπος καὶ λίγες χριστιανικὲς ψυχές εἶναι Ἐκκλησία.

- Δέν ὑπάρχει κανεὶς. Μόνο ὁ Ἐπίσκοπος ὑπάρχει!

- Βαρὺς ὁ λόγος οὗτος. Σὺς ἀπήντησα καὶ φύγαμε.

9-6-08

(Βλέπε εἰς (Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.) σελ. 148

Εἶναι συνηθισμένο νὰ γράφονται τοιαῦται πομπώδεις ἐκφράσεις ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ κολακεύσουν τοὺς πάσχοντας καὶ νὰ καλύψουν τὴν ἰδικὴν τῶν εὐθύνων, διὰ τὰ παθήματα τῶν ἄλλων.

Ὅμως δέν εἶναι καθόλου συνηθισμένο, νὰ πείθουν ὅτι ἐκφράζουν τ' ἀληθινὰ αἰσθήματα τοὺς.

Διὰ νὰ διαπιστώσατε δέ, πόσον "πόνον" καὶ πόσιν "λύπην" δεῖξατε εἰς τὴν συνάντησίν τῆς 1-11-07 καὶ μέ ποια αἰσθήματα ἀνακοινώσατε τὴν ἀπόφασίν Σας, ἐξαντλῶντας ὅλα τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας Σας καὶ διασπρέφοντας τὸ πνεῦμα τῆς δυνητικῆς παράγραφου τοῦ Νόμου καὶ πῶς με ἀντιμετωπίσατε, δέν χρειάζεται νὰ κουρασθῇτε, παρὰ νὰ ἐρωτήσατε τὸν πρωτοσύγκελλό Σας π. Συμεῶν Χατζή, ποῦ εὐτυχῶς ἦτο παρὼν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συναντήσεώς μας.

Δέν Σὺς προβληματίσε τὸ γεγονός, ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συναντήσεώς μας, δέν εἶπε κυριολεκτικὰ οὔτε μίαν λέξιν;

Ἐάν ὑπῆρχε μιά κρυφὴ κάμερα καὶ κατέγραφε τὰ λόγια Σας καὶ τίς κινήσεις Σας καὶ κατόπιν κάποιος Σὺς τὴν ἐδειχνε καὶ Σὺς ἐκβίαζε ζητώντας λύτρα διὰ νὰ τὴν καταστρέψῃ, θὰ πωλούσατε ὅ,τι ἔχετε καὶ δέν ἔχετε, διὰ νὰ μὴν κοινοποιηθῇ.

Ἡ ὅλη Σας ὄντις, δέν εἶχε καμιά σχέσιν μέ τόν, πρὶν ἀπὸ τρεῖς περίπου ὥρες, προεξάρχοντα τῆς Θείας Εὐχαριστίας Ἐπίσκοπον, ὅπου ἦσασθε "ὁ τῶ λόγῳ τὸν λόγον κατάρχων" καὶ παρουσιάσατε ἕνα θέαμα, διὰ τὸ ὅποιον οἱ λατῖνοι θὰ ἔλεγον "miserabile visum".

Ὅχι μόνον δέν εἶχατε πόνον καὶ λύπην, ἀλλὰ δέν τηρήσατε οὔτε τὰ στοιχειώδη προσχήματα, ἐνός διοικητοῦ μιάς κοσμικῆς ὑπηρεσίας.

Δέν ἐλάβατε ὑπ' ὄψιν Σας τὰ 73 χρόνια μου, τὰ 43 χρόνια διακονίας τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τὰ 4 τέκνα μου καὶ τοὺς (τάς) ἱσαριθμούς συζύγους των, ποῦ εἶναι παράγοντες εὐνοήητοι τῆς κοινωνίας καὶ ἀρκετὰ δραστήρια μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ φυσικὰ οὔτε καὶ τὰ 11 ἐγγόνια μου, τὰ ὅποια ὅταν τὰ μάθουν καὶ κάποτε θὰ τὰ μάθουν, θα σκανδαλισθοῦν καὶ δυσκόλως θὰ πεισθοῦν, ἀν πεισθοῦν, νὰ γίνουν ὑπηρετές τοῦ θυσιαστηρίου ἢ πρεσβύτερες, ὅπως ἐπιθυμῶ.

Ἔστω καὶ ἐάν εἶχατε ἀτράνταχτα στοιχεῖα, τὰ ὅποια ἀπεδείκνυν τὴν ἐνοχλήν μου καὶ πάλιν ἔπρεπε νὰ δεῖξετε συμπόνοια, τὴν ὅποιαν δεικνύουν οἱ κοσμικοὶ δικαστές, ὅταν καταδικάζουν ἕναν ἀποδεδειγμένα ἐνοχον.

Ἦταν τόσον ἐντονὸν τὸ μένος Σας ἐναντίον μου, ποῦ προβληματίσε ὅσους, ἀπὸ τὸν περίγυρό Σας, ἀκούσαν τίς φωνές σας καὶ κάποιος ἀπ' αὐτούς μετέφερε τὰ διαδραματισθέντα εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἢ ὅποια τὰ ἔκανε πρωτοσέλιδο.

Ἡ ἐκρηξί σας ἐρμηνεύεται μόνον, ὡς ἐκρηγίς ἀπωθημένων πολλῶν ἐτῶν.

- Ἐκεῖνο ποῦ εἶναι δυσερμηνευτὸ, εἶναι τὸ ποῦ εὐρήκατε τὸ κουράγιον, νὰ ὁμιλήτε, διὰ "λύπην" καὶ "πόνον ψυχῆς;"

- Ἀκόμη δέ μεγαλυτέρα δυσερμηνευτος ἐκπληγίς εἶναι, τὸ ὅτι τολμάτε νὰ ἰσχυρίζεσθε ὅτι "σὺς περιβάλαμεν μετὰ πολλῆς ἀγάπης;"

Μήπως ἤμπορεῖτε νὰ θυμηθῇτε, ἔστω ἕνα περιστατικὸ καὶ μιά προσωπικὴ Σας ἐνέργεια, ἔστω καὶ μέ μορφὴ συνεργασίας, ἢ ὅποια νὰ ἔχη ὑποτυπώδη ἔστω ἐκδήλωσιν ἀγάπης εἰς τὸ πρόσωπόν μου;

1-12-08

(Βλέπε εἰς (Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.) σελ. 157

Σεβασμιώτατε

τὴν εὐχή Σας καὶ καλὴ Ἀνάστασι.

Μέχρι τῶρα, πρὶν στείλω ἕνα γράμμα εἰς Ὑμᾶς, τὸ διάβαζαν καὶ κάποιοι ἄλλοι. Τῶρα, ἐπὶ τοῦ παρόντος, θέλω νὰ εἰσθε ὁ πρῶτος ἀναγνώστης τῆς παρούσης ἐπιστολῆς μου καὶ διὰ τοῦτο τὴν γράφω διὰ χειρός. Θὰ λάβω δέ μεγάλην χαρὰ, ἐάν ὁ Θεὸς θελήσῃ νὰ εἰσθε καὶ ὁ τελευταῖος...

...Τὴν παραμονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἦλθα εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ πῆρα τὴν εὐχή Σας, χωρὶς νὰ

μου είπτε τίποτε.

Όταν αργότερα πήρα την ευχή από Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ.κ. Ιερόθεο, ο οποίος θέλησε κάτι να Σας ειπεί, άρχισατε, ως κεραυνός εν αιθρία, να με "λούζετε" με τα συνήθη Σας "κοσμητικά" επίθετα, με όχι και τόσο κολακευτικό ύφος διά την Άρχιερωσύνη Σας και ήρέμως. Σας άπηντησα "δέν άπαντώ" και τοιοντοτρόπως διεπίστωσαν ο Σεβασμιώτατος και οι παριστάμενοι ιερείς, τά αισθήματά Σας...

...Τό να μή ζητάτε τίποτε τό συγκεκριμένο και να έμένετε εις την άδικον τιμωρίαν μου, είναι ένέργεια πνευματοκίνητος; Διά την Έκκλησίαν δέν υπάρχει πρόβλημα άλλων. Τά πάντα θεραπεύει και οίκονομεί...

...Βλέποντας ότι παρέρχεται ο χρόνος και άφορμή δέν δίδεται από έμε, άποφασίσατε και ένεργήσατε, όπως ένεργήσατε και με παύσατε χωρίς συγκεκριμένο και ούσιαστικό λόγο.

Διά τούτο όταν Σας επισκέφθην τό περασμένο Πάσχα, δέν τολμήσατε να προβάλλετε κανένα επίχειρημα σας, από εκείνα διά τά όποια με τιμωρήσατε, αλλά προσπαθήσατε να μου στηρίξετε κατηγορία, από δευτερογενείς δημοσιεύματά μου...

...Μερικοί μου υπέδειξαν να έλθω και να Σας ειπώ ένα άόριστο συνώνυμν.

Όμως όσους και εάν έρώτησα συνεπισκόπους και πνευματικούς ανθρώπους, ούδείς μου τό συνέστησεν, διότι τό συνώνυμν, δέν είναι μία κόφια λέξις, είναι έκφρασις ενός φρονήματος, διότι εάν δέν πιστεύεις ότι έσφαλές και λέγεις, ύποκριτικά προς έπίτευξιν κάποιας σκοπιμότητος ή από ραγιαδισμό, συνώνυμν, δέν είσαι έλεόθερη προσωπικότητα και πιστεύω ότι ούτε και ύμεις θέλετε τοιοϋτον συνώνυμν...

...Άλλοι μου είπαν και μου υπέδειξαν διαφόρους κοσμικούς τρόπους αντίδράσεως, τούς όποιους άπέρριψα άπεριφρόσως.

Σεβασμιώτατε χάρηκα "χαράν μεγάλη σφοδρά", διά την σωστή και όρθόδοξο άπόφασίν Σας, να καταδικάσετε την άπόφασιν της Δ.Ι.Σ., ήτις προσφάτως "αθώωσεν" τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην πρώην Αττικής κ.κ. Πνατελεήμονα. Δέν είναι ύπερβολή άν την χαρακτηρίσω, ήρωικήν, δι' Υμάς...

...Όμως ή σωστή αϋτή άπόφασίς σας, ήδη Σας έχει άφαιρέση κάθε ήθικό έρρισμα να συνεχίσετε την μέχρι τώρα τακτικήν Σας, έναντι της "Ε.Κ." και της Ιερωσύνης μου.

Διότι άπαντες έχουν κατανοήσει καλώς, ότι ή "Primum Causa" ή πρώτη αίτία και ή μοναδική, τοϋ κατατρεγμού μας, είναι τά εκκλησιολογική θέματα, εις τά όποια με την χάριν τοϋ Θεοϋ, συνετάχθην με την όρθόδοξον χορείαν των ζώντων αγίων άνδρών της Έκκλησίας μας...

...Τά πνευματικά θέματα δέν λύνονται με αντίπαράθεσις, αλλά με θεολογική ύπέρβασιν. Τήν ύπέρβασιν την κάνει ο μεγαλύτερος.

Ώς μεγαλύτερος ήλιακά, πρώτος Σας παρακαλώ θερμά, ώσαν μεγαλύτερος πού είσθε εις την Ιεραρχικήν δομήν της Έκκλησίας μας, δέξον τό αίτημά μου, να έλθω να συλλειτουργήσωμε την ήμέρα τοϋ Πάσχα "ήν έποίησεν ο Κύριος αγαλιασώθαι και εύφρανθώμεν εν αϋτή" και να "συχωρήσωμε πάντα τη Άναστάσει", χωρίς άλλη προϋπόθεσιν, ώστε να χαρή ο οϋρανός και ή γή και να είσθε βέβαιος ότι ή εκκλησιαστική συνείδησις της Έκκλησίας των Πατρών, θά τό έκτιμήσῃ.

Φρόνημο είναι εις τούς περιέργους ν' άπαντούμε μόνον με τό άναστάσιμον μήνυμα "ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ".

Μετά δέ την Κυριακή τοϋ Θωμά, όποτε έχετε χρόνο, θά συνεχίσωμε τον "καλόν αγώνα" Υμείς μόν με όλο την πατρικήν Σας άγάπη και ή "Ενοριακή Κίνησις" και ή ιερωσύνη μου, με πνεύμα άγάπης και ύπακουής σωτηρίου, να ρυθμίσωμε όλα τά όντως δευτερεύοντα θέματα, διά μίαν θεοφιλήν "συνάθλησιν" προς δόξαν Θεοϋ και τοϋ Άναστάντος Χριστοϋ. Άμήν.

8-4-09

(Βλέπε εις (Ο.Δ.Ο.Τ.Ζ.) σελ. 175

"...Σεβασμιώτατε. Πρό ήμερών, με κάποια άφορμή διάβασα πάλιν, εν πολλοίς, τό πρό όκταετίας γραφέν βιβλίον μου "ο Δεσποτισμός όπως τον έζησα" και δέν διεπίστωσα τίποτε ούσιαστικό λάθος.

Τούτο άποδεικνύεται και εκ τοϋ ότι ούδείς ποτέ, εκ των όνομαστικώς αναφερομένων, άμφισβήτησε κάτι.

Διεπίστωσα δέ ότι πολλά εκ των αναφερομένων, ισχύουν και δι' Υμάς, εκτός βεβαίως των ήμερομηνιών και ειδικών θεμάτων. Αηλαδή ή ιστορία επαναλαμβάνεται. Άν τό διαβάσετε προσεκτικά πάλιν, θά με "δικαιώσεται", έστω και εάν θά επαναλάβετε αϋτό πού είπατε ενώπιον μου, ότι "διαβάζοντάς το νομίζει κανείς ότι είχετε δίκαιον", παραλλάσσοντας άθελά Σας, τό τοϋ Άγρίπα, "μαίνη Παύλε... εν όλίγω με πείθεις χριστιανός γενέσθαι".

(Γράψε ότι είχεις δίκαιον) (πράξ. ΚΣΤ 24 και 28).

Σεβασμιώτατε έχω ήρεμον την συνείδησιν, διότι με την χάριν τοϋ Θεοϋ, δέν παρέβην καμίαν συγκεκριμένη εντολή Σας, ούτε και τοϋ προκατόχου Σας.

Ετήρησα κατά γράμμα την εντολήν τοϋ Θεοϋ διά την ειρήνην.

Σας μίλησα πολλάκις προσωπικά με άφοπλιστική ειλικρίνεια.

Σας μίλησαν και άλλοι διά τά της ιερωσύνης μου.

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: "ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ". ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ π. ΠΑΝΑΓΩΤΗΣ ΜΕΝΤΖΑΣ. ΕΚΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΠ. ΑΝΑΡΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε., ΑΔ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 116, ΤΗΛ 2610 337,639. ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 10
ΕΥΡΩ - ΕΠΙΠΑΓΑΙ - ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 129 - ΠΑΤΡΑΙ, 262 25,
ΤΗΛ 2610 276.731 FAX: 2610 277.015. Α.Φ.Μ. 099235662. Α' ΠΑΤΡΩΝ.